

DE GAULLE PASKELBĖ BLOKADĄ ALŽIRUI

Dešiniųjų sukilimas Alžire silpnina NATO bendruomenę

Prancūzijai nervingai laukiant priešlėktuvinių sirenų garso, galinčio paskelbti Alžire sukilusių parašutininčių invaziją, prezidentas De Gaulle, užsivilkęs generolo uniformą ir pasinaudodamas 1958 metų konstitucijos teikiama diktatorinėmis teisėmis, paskelbė visišką Alžiro blokadą.

Nutraukimas visokeriopo ryšio -- orinio ir jūrinio susisieki- mo, pašto ir, svarbiausia, finansinių transakcijų -- sukilusiai provincijai yra vienas iš Prancūzijos vyriausybės žingsnių, siekiant panaudoti žadėtas "visas priemones" atsargos generolų ir profesionalų kareivių sukilimui palaužti.

Sukilimo tikslas -- sukludyti gen. De Gaulle vyriausybės pastangas pradėti derybas su Alžiro nacionalistais dėl septynių metų besitęsiančio karo sustabdymo ir Alžiro politinio apsisprendimo.

Blokada yra lėta, bet tolimoje perspektyvoje tiksliausia priemonė armijos suklumui sužlugdyti. Alžiras gauna daugiau kaip keturis penktadalius kasdienio vartojamų prekių ir didelių maisto kiekius iš kontinentinės Prancūzijos. Alžire esanti prancūzų armija beveik išimtinai priklauso nuo maisto, šaudmenų ir medicinos reikmenų tiekimo iš metropolijos. Bet blokados efektingumas, anot vieno britų šalti-

nio, priklausys nuo Viduržemio jūroje patruliuojančio prancūzų laivyno lojalumo prezidentui De Gaulle. Taip pat dar esąs klausimas, ar visa Prancūzijoje esanti prancūzų armija būsimi ištikima vyriausybei -- koks nors netikėtus jos žingsnis padėti sukilėliams galėtų sugriauti visus prezidento De Gaulle planus.

Premjeras Michel Debré paskelbė eilę priemonių apsaugai nuo galimos parašutininčių invazijos. Karo aviacijos naikintuvams įsakytą šauti į kiekvieną lėktuvą, kuris jų nepaklustų. Visas civilinis oro susisieki- mas sustabdytas ir nenaudojami aerodromai užblokuoti barikadomis.

Vyriausybė mobilizavo atsarginius, sudarydama naujas rezervines divizijas ir pervedė aktyvion tarnybon 90 papildomų žandarmerijos eskadronų -- po vieną į kiekvieną metropolijos departamentą. Milicijos papildymas savanoriais tebetęsiamas. Atšaukti prancūzų kariniai kontingentai iš NATO sudėties.

Paryžiuje patruliuoja apie 10,000 žandarmerijos, policijos ir respublikos saugumo gvardijos. Žandarmerijos tankai budi prie visų svarbiųjų valstybės įstaigų.

Daugumas Prancūzijos gyventojų ir spaudos pareiškė pritarimą prezidentui ir jo vyriausybei. Visame krašte profesinės sąjungos pravedė vienos valandos pritarimo streiką, kuriame, kaip

skaičiuojama, dalyvavę apie 10 ml. darbininkų.

Sukilimas, kaip iš kraštutinių dešiniųjų patiriama, buvęs slap- tai ruošiamas šešis mėnesius. Oficialusis sukilimo vadas, gen. Maurice Challe, kuris anksčiau buvo gen. De Gaulle karinių jėgų viršininkas Alžire, kalbėdamas, kaip radijas skelbia, 100,000 žmonių miniai Alžiremieste, žadėjo, kad sukilėliai kovosia iki "galutinės pergalės dėl prancūziškojo Alžiro", t.y. jo palikimo Prancūzijos provincija.

Nėra abejonės, kad sukilėliai kontroliuoja Alžiro miestą, bet pranešimai prieštarauja apie kitus provincijos miestus. Sukilėliai skelbia, kad jie valdą Mostaganem šalia Orano ir Constantine miestus, bet vyriausybė skelbia, kad Orano ir Constantine ruožai esą jos rankose. Taip pat neaišku, kuri dalis Sidi-Bel-Abbés, svetimšalių legijono būstinės sektoriaus, yra sukilėlių rankose.

Vengiant tolimesnio sukilimo išsiplėtimo armijos tarpe, vyriausybė areštavo eilę aukštųjų karininkų, pasireiškusių ankstesniuose sukilimuose. Ispanija areštavo vieną iš 1960 metų sukilimo vadų Joseph Ortiz, kuris ruošėsi iškristi į Alžirą. Ortiz buvo prancūzų teismo prieš du mėnesius už akių nuteistas mirti.

Pritarimo telegramas prezidentui de Gaulliui pasiuntė daugelio valstybių lyderiai, įtarpe prez. Kennedy, premjeras Macmillanas ir kancleris Adenaueris.

Visose NATO valstybių sostinėse šis sukilimas sukėlė didelį susirūpinimą, nes jis reiškia smūgį ne tik Prancūzijai, bet ir visai NATO bendruomenei bei jos saugumui. Britų užs. reik. ministerio pavaduotojo B. Godber žodžiais, "stipri vieninga Prancūzija yra būtina viso pasaulio laisvei". Stockholm konservatorių laikraštis Morgenbladet pabrėžia, kad "visa laisva Europa pavojingai susilpnėtų, jei Prancūzijos penktoji respublika žlugtų".

Gegužės 8 - 10 dienomis Oslo mieste buvo numatyta NATO užsienių reik. ministerių konferencija, kurioje turėjo būti svarstytos priemonės NATO bendruomenei stiprinti. Dabar jau kyla abejonų, ar iš viso bus pras- mės tą konferenciją šaukti, jei Prancūzijos vyriausybės būklė blogės.

Alžiro nacionalistai paskelbė atsišaukimą, raginantį "visus žmones, kurie myli laisvę", kovoti su sukilėliais, vadindami sukilimo vadus "fašistų generolais". Nacionalistų vadai pranašauja, kad sukilimas greitai žlugtų, ir pabrėžia, kad esą pasirodys pradėti derybas su Prancūzijos vyriausybe "galimai greičiau".

Balandžio 30 d. 4 val. po pietų, Clevelande Čiurlionio namuose, 10908 Magnolia Dr., atidaroma dailininko Vytauto Igno tapybos ir grafikos paroda. Nuotraukoje dail. V. Ignas savo studijoje.

Dirvos nuotrauka

Svarsto uždrausti importą iš Kubos

JAV vyriausybė, ieškodama naujos politikos santykiuose su Fidel Castro režimu, yra linkusi įvesti visišką prekių įvežimo iš Kubos draudimą. Šis klausimas buvo svarstytas šeštadienį įvykusiame Tautinės Saugumo Tarybos posėdyje, bet galutinio sprendimo nepadaryta.

Eksportas į Kubą jau ankstesnės administracijos buvo labai suvaržytas ir dabar teipima tik maisto produktus bei medicinos reikmenis. Tuo tarpu importas tebesitęsia maždaug 70 ml. dolerių apimtimi per metus. Vieną iš didžiausių argumentų prieš visišką importo uždraudimą sudarė susirūpinimas apie pasėkas cigarų pramonėi: Floridoje veikiąs cigarų fabrikas, kuriame dirba apie 6,000 darbininkų, visiškai priklausys nuo Kubos tabako lapų.

Vėliau Baltųjų Rūmų spaudos sekretorius Pierre Salinger pareiškė, kad prez. Kennedy įmąsis visišką atsakomybę už JAV vaidmenį nelaimingoje Kubos akcijoje. Prez. Kennedy išreiškė nepasitenkinimą vidaus reik. sekr. Udall pareiškimu, kad Castro priešų rėmimo politiką dabartinė administracija esanti

perėmusi iš prez. Eisenhowerio, ir dėlto pagrindiniai nelaimės kaltininkai esą buv. prez. Eisenhoweris ir viceprez. Nixonas. Prez. Kennedy visais būdais siekia sukurti "tautinės vienybės" politiką Kubos klausimu, vengdamas partinių priekaištų išliepsnojimo, ir šis Udall pareiškimas toms jo pastangoms smarkiai pakenkė.

Komisija, kuriai pavesta iš- tirti Kubos nelaimės priežastis, sudaro gen. Taylor, buvęs štabų viršininkas, adm. Burke, laivyno operacijų viršininkas, Allen Dulles, CIA viršininkas, ir teisin- gumo ministeris Robert Kenne- dy.

Kuboje režimas paskelbė pa- ėmęs belaisvėn 743 invazijos da- lyvius. Invazijoje, kaip šiuo metu skelbiama, galėję dalyvauti apie 1200 vyrų. Vienas JAV adminis- tracijos pareigūnas pareiškė, kad sukilėlių "žymus skaičius" buvęs paimtas atgal į laivus ir išgel- bėtas. Jis nesakė, kaip tai buvo padaryta.

Pirmame po invazijos pasiro- dyne per televiziją Fidel Castro grasino, kad paimtųjų belaisvių būsią "nesigailima", jei JAV ir toliau tęs pagalbą jo režimo priešams.

LIETUVIJE VIDUTINIŠKAI KIEKVIENAS SUSERGA BENT KARTĄ PER METUS...

Lietuvoje veikiančio res- publikinio sanitarinės sta- tistikos biuro (visasąjunginio, tai yra, maskvinio sa- nitarinės statistikos biuro padalinio) pareigūnai, L. Gargasas ir V. Norkienė, "Sveikatos Apsaugos" žur- nale (1961 m. kovo mėn.) paskelbė duomenis apie Klaipėdos miesto gyventojų susirgimus. Statistikos duomenis rinko klaipėdiškė respublikinė li- goninė, kurioje vyr. gydy- tojas yra Z. Juškevičius, o organizacinio-metodinio ka- bineto vedėjas -- O. Kyb- rancas.

Iš duomenų matyti, kad jų analizuotojai statistinius rodiklius nustatinėjo, imda- mi pagrindan Klaipėdos miesto gyventojų skaičių 90,000. (Į Klaipėdos miesto administracinį plotą dabar įskaitomas pajūris į šiaurę nuo Klaipėdos, imtinai su Giruliais, o taip pat ir visa Nėringa, tai yra, Smiltynė, Pervalka, Juodkrantė, Prei- la ir Nida).

1959-ais metais Klaipė- doje užregistruota 124,725 susirgimai, tai yra apie 35-iais tūkstančiais daugiau, negu gyventojų. Kiekvie- nam tūkstančiui gyventojų teko 1387 susirgimai. Vadi- nasi, vidutiniškai imant, kiekvienas gyvas žmogus Klaipėdoje tais metais sir- go po vieną kartą, o beveik 39% jų sirgo dar po antrą kartą. Panašių duomenų

gauta ir iš tokio paties ty- rinėjimo Vilniuje bei Kaune 1958 metais. Būtent, Vil- niuje susirgimų tada užre- gistruota 1261 per metus kiekvienam tūkstančiui gy- ventojų, o Kaune -- 1153. Iš to yra pagrindo spręsti, kad ir visoje Lietuvoje vi- dutiniškai kiekvienas gy- ventojas suserگا mažiau- siai kartą per metus.

Ligoninėse net miestiečių gydosi tik nepilnas dešim- tadalis visų susirgusiųjų: Klaipėdoje 9.7%, Vilniuje 9.8% ir Kaune 9.9%. Klaipėdoje 42.2% mirusių (1959 metais) mirė ne ligo- ninėse. Vilniuje (1958 m.) ne ligoninėse mirė 52.3% visų mirusiųjų, o Kaune -- 65%. Taigi, net didžiuosiuose miestuose, net ir mirti- nų susirgimų atvejais dau- guma ligonių dėl šokių ar tokių priežasčių nepasinau- doja ligoninėmis.

Gyventojų mirtingumas Klaipėdos mieste 1959 me- tais buvo tik beveik 6 iš tūkstančio. Tai yra beveik dvigubai mažesnis mirtin- gumas. Tačiau duomenų pranešėjai pažymi, kad Klaipėdos mieste gyvento- jai dabar daugiausia yra jauno ir vidutinio amžiaus žmonės, kurių mirtingumo rodiklis visada yra mažas, ir Klaipėdos miestas šiuo požiūriu nėra būdingas pa- vyzdys.

Iš kitos pusės, kūdikių (iki 1 metų amžiaus) mirtin- gumo duomenys iš Klaipėdos visiškai nepatvirtina teigimų, kad dabar kūdikių mirtingumas esąs nuosta- biai, nepalyginamai suma- žintas. Iš minėtojo šaltinio paduodamų duomenų maty- ti, kad 1959 metais Klaipė- doje kūdikių mirtingumas buvo 8.01%. 1939 metais kaip tik toks (lygiai 8%) kūdikių mirtingumas buvo Kauno mieste. (Neturime tų metų Klaipėdos miesto

duomenų, bet Klaipėdoje kūdikių mirtingumas tik- riausiai buvo greičiau ma- žesnis, tik ne didesnis, ne- gu Kaune). Tad kūdikių mirtingumo sumažėjimo ne- matyti ne tik nuostabaus, o net ir jokio. LNA

PASKIRTAS VILNIAUS VYSKUPIJOS VALDYTOJAS

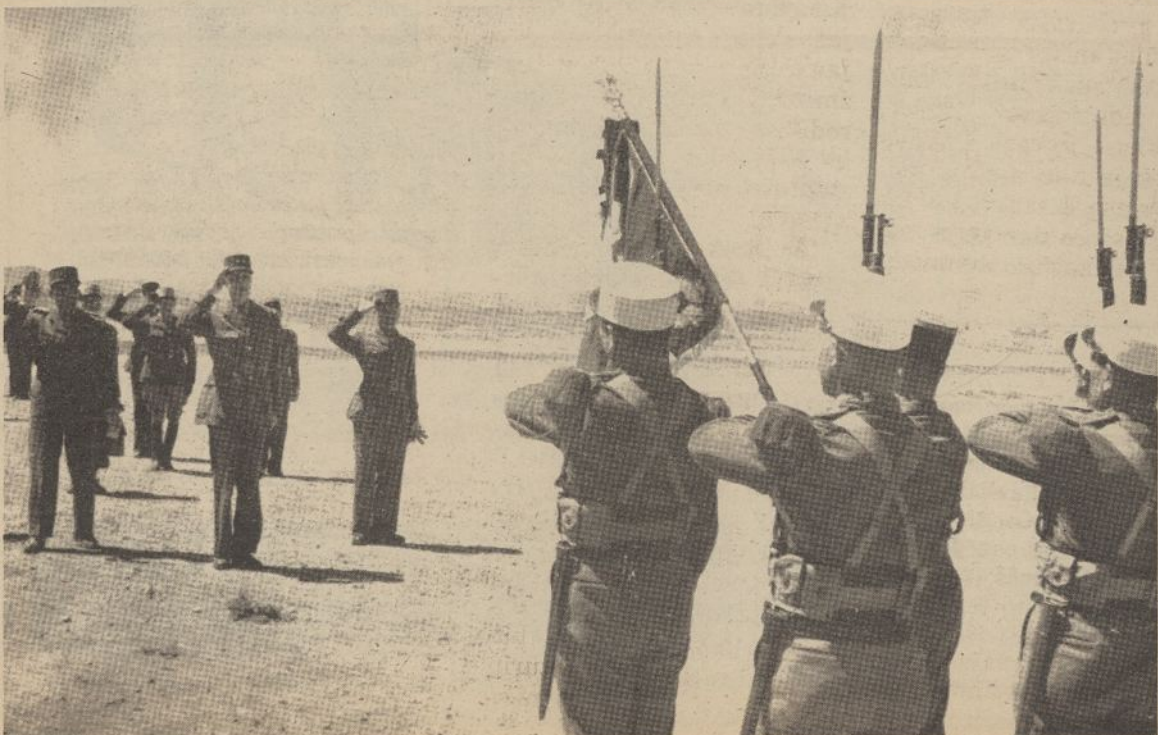
Vatikanas paskelbė, kad nauju Vilniaus arkivyskupijos valdyto- ju "po vyskupo J. Steponavičiaus arešto ir relegacijos" paskirtas kapituliarinis vikaras msgr. Česlovas Krivaitis. Vatikano pa- tvirtintomis žiniomis, vyskupas yra laikomas "namų arešte Žaga- rėje", bet Maskvoje Vakarų ko- respondentams sovietų įstaigos sakosi "nieko nežinančios" apie vyskupo areštą ar nušali- nimą.

* Popiežius Jonas XXIII pa- skyrė msgr. Boleslovą Sloskans ekumeninio konsiliumo patarėju rytų (pravoslavų) Bažnyčių rei- kalams. Vyskupas B. Sloskans, 68 m. amžiaus, yra latvių kil- mės ir buvo paskirtas Mogilevo ir Minsko vyskupijų administra- torium 1925 metais. Jis buvo kalinamas sovietų kalėjimuose ir Sibire, šiuo metu vysk. Sloskans gyvena Liuvene (Belgijoje) ir eina apaštališkojo vizitatoriaus pa- reigas rusų ir gudų unitams.

* Izraelio valstybei minint pra- eitame kare žuvusiųjų atminimą, Jeruzalėje, prie "Atminimo Kal- vos", pagrindinę kalbą pasakė 77 m. amžiaus rabinas Mordekai Nurok. Agentūrų pranešimu, Nu- rok yra anksčiau buvęs Latvijos seimo atstovas ir esąs šiaulių odo fabrikantų brolių Nurokų giminaitis.

(vb)

* INDONEZIJOS prez. Sukarno atvyko į Washingtoną ir buvo šilait priimtas prez. Kennedžio, siekiant "neutralistą" išlaikyti tikrai neutraliu. Pasitarimuose buvo paliesta visa eilė Tolimųjų Rytų problemų, jų tarpe Indone- zijos pretenzijos į Vakarų Nau- jąją Gvinėją, dabar tebevaldo- mą olandų, ir Indonezijos eko- nominės problemos.

Svetimšalių Legijono Sidi-Bel-Abbes didžiųjų kareivinių vartai prie kurių jau 130 metų stovi legijonierių sargyba ir per kuriuos yra perėję šimtai tūkstančių legijonierių, vykdamie kariauti į įvairias pasaulio vietas, laikydami sau garbę, kad jiems leidžiama mirti kovos lauke.

DRAUSMINGASIS PRANCŪZIJOS SVETIMŠALIŲ LEGIJONAS ŠIAUŠIASI...

Prancūzijos svetimšalių legijonas, kurio vienas pulkas sukilo prieš prezidentą De Gaulle, buvo įsteigtas 1831 metais. Daugiau, kaip šimtą metų jis buvo atviras uostas viso pasaulio nuotykių ieškotojams, politiniams pabėgėliams, kriminaliniams nusikaltėliams ir bedarbiams, iš kurių Sidi Bel Abbés kareivinėse, po ilgo ir žiauraus apmokymo, būdavo sukuriami kovinga ir drausminga samdinių kariuomenė.

Alžire siekiant taikos ir ten susikūrus nepriklausomai valstybei, šiai garsiai ir paskutinei pasaulyje samdinių kariuomenei nebeliktų karų, kuriuos ji galėtų tęsti, ir nebeliktų prancūzų kolonijų, kuriose ji galėtų stovėti. Pagal seną įstatymą, tebegaliojantį ir dabar, ši samdinių kariuomenė negali stovėti pačioje Prancūzijoje. Todėl daugeliui senų veteranų ir Indokinijos ir šiaurinės Afrikos iškilo didelis klausimas: kas dabar?

Tas pats klausimas kilo ir Prancūzijos vyriausybei, kuriai reikia gana greitai išspręsti: kaip išpildyti savo įsipareigojimus tūkstančiams užsieniečių, kurie laisvame Alžire nebūtų pageidaujami, nei kaip kareiviai, nei kaip civiliai. Galbūt vyriausybė pakais legijono statutą taip, kad jis galėtų stovėti pačioje Prancūzijoje, bet tai neabejotinai iššauks dalies prancūzų nepasitenkinimą.

Kita problema: Alžire esame apie 6000 - 8000 buvusių legijonierių, kurie ten įsikūrė, baigę savo sutartis, dažniausiai laikydami barus ir auto remonto dirbtuves. Daugumas jų neturi Prancūzijos pilietybės, tačiau ten naudojasi privilegijuota būkle, kaip visi prancūzai.

Alžire gyvenę buvusieji legijonieriai pastaruoju metu jau atvirai kalbėjo, kad jie geriau pasidarysį makistais (partizanais) negu gyvenią po nepatiku arabų režimu. Iš jų užuominų aiškėjo, kad dalis jų jau aktyviai dalyvavo slaptose kraštutinių dešiniųjų grupėse. Jeigu legijonas būtų pasmerktas paleidimui, neabejotinai prie jų prisidėtų dalis dabartinių legijonierių.

Senoji tradicija neišduoti žmogaus tautinės priklausomybės ir tapatybės, jeigu jis to pageidauja, tebėra laikoma ir šiandien, ta-

čiau jaučiama, kad baltakepurį "Repi" skaičius šiandien galys siekti 20,000, ir apie 60% jų sudaro vokiečiai, apie 25 - 30% ispanai ir italai, o mišrų likutį -- belgai, anglai, šveicarai, vengrai, lenkai ir t.t.

Naujokai įsipareigoja penkerių metų tarnybai, gaudami po maždaug 6,5 dol. mėnesiui. Apytikriai tokį atlyginimą gauna ir reguliariosios prancūzų kariuomenės kareivis.

tvirtovėje Alžire, bet šiandien jau ir ten gresia pavojus jo egzistencijai.

Istorijos bėgyje svetimšalių legijonas, į kurį buvo atrenkami geros sveikatos vyrai, yra pasižymėję tiesiog legendiniu kariniu vyro ar paskutinio šovinio.

1863 metais Meksikoje 63 legijonieriai sustojo kvadratu vienos haciendos kieme ir kovojo

Legijonierių sargyba Sidi-Bel-Abbes geležinkelio stoty išlydi draugus vykstančius į frontą.

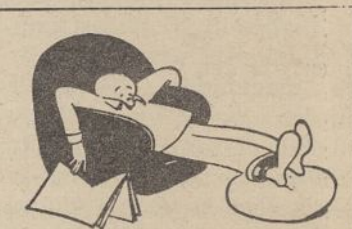
Pasibaigus penkeriems metams, gerai tarnybą atliekams legijonierius gali tapti grandiniu. Tada jis turi pasirašyti sutartį dar penkeriems metams, bet jam jau leidžiama vesti. Sidi-Bel-Abbés apylinkėse šiandien yra šimtai tokių samdinių šeimų. Toliau su kiekvienu atnaujintu terminu jis gali kilti į aukštesnį laipsnį, po penkio metų tarnybos tapdamas puskarininkiu, bet tik labai mažas skaičius visoje armijoje tuo keliu yra pasiekę karininko laipsnius. Paprastai karininkai yra prancūzai, atkeliami iš St. Cyr karo mokyklos.

Didžiausią kareivių skaičių legijonas turėjo 1954 metais; tas skaičius tada galėjęs siekti 40,000 t. y. daugiau, negu nustatyti 32,000. Vienas jo rinktinis pulkas II Pasaulinio karo metu kovojo ir Europoje.

Bet, mažėjant prancūzų imperijai, mažėjo ir jo veiklos riba. Indokinijos kare legijonas prarado apie 10,000 kareivių. Jie turėjo pasitraukti iš ten, vėliau iš Tuniso, ir Maroko, likdamas paskutinėje ir seniausioje savo

su 2,000 meksikiečių devynias valandas. Pasibaigus šoviniams, likusieji trys legijonieriai užsidėjo durtuvus, bandydami atremti meksikiečius.

Beveik šimtu metų vėliau, 1960 metų gruodį, šeši legionieriai vadovaujami seržanto Sanchez Iglesio, buvo iš malūnsparnio nušauti į 500 alžirietų nacionalistų grupės laikomą vietovę. Jie ten atsilaukė 10 valandų. Tokiais, gal kiek mažiau ryškiais, kovin-gumo pavyzdžiais nužymėta visa šimtmetinė legijono istorija. Kaip ilgai ji dar tęsis -- didelis klausimas.

Paraginkit savo pažįstamus užsiprenumeruoti DIRVĄ.

Kubos 'smūgio' priežastys

Kaip buvo ruošama ir vykdoma invazija

Prezidentas Kennedy pavėdė atsargos generolui Maxwell D. Taylor, anglių-amerikiečių invazijos į Normandiją dalyviui, iš-tirti Kubos "smūgio" priežas-tis, kartu iš pagrindų peržiūrint amerikinės žvalgybos įstaigos CIA veiklą ir JAV partizaninio paruošimo sistemą. Jam' pagal-bon paskirtas prezidento brolis Robert Kennedy, dabartinis JAV teisingumo ministeris. Tyrimo duomenų laukiama po dviejų mė-nesių.

Kubiečių, Castro priešų, sluoksniui dėl nepasisekimo Ku-boje labiausiai kaltina CIA į-staigą, kuri vadovavo invazijos plano paruošimui. Ši organiza-cija turi tarp 12,000 ir 18,000 tarnautojų, ir jos metinis biud-žetas, kaip N. Y. Times nurodo, galys siekti 7 bil. dolerių. Pre-zidentas tiki, kad šios įstaigos struktūra turi būti iš pagrindų išstudijuota ir pagerinta. Ši įstaiga taip pat buvo kaltinama ir dėl nelaimingo U-2 inciden-to praeitą pavasarį.

Įstaigai nuo 1953 metų vado-vauja Allen Dulles, mirusio JAV valstybės sekretoriaus John Fos-ter Dulles brolis, kuris bandė, administracijai pasikeitus, at-sistatyti, bet prez. Kennedy nesutiko. Dulles ir po Kubos "smūgio" yra prezidento gina-mas nuo visų jo priešų dabarti-nėje administracijoje, bet Dul-es, kaip atrodo, yra linkęs pasi-traukti.

Prez. Kennedy įspėjo savo ad-ministracijos pareigūnus, kad dėl Kubos nesėkmės nebūtų kaltina-mas Dulles. Jis pats šeštadi-nį sulaukė administracijos atsa-kymus į kubiečių kaltinimus, ku-riuose (tuose atsakymuose) de-mokratų administracijos nariai bandė dėl tos nesėkmės apkal-tinti ir kitus buvusios respub-likonų administracijos narius.

Kubiečių kaltinimuose pirmoje eilėje pabrėžiamas CIA nesusi-gaudymas, žinių neturėjimas ir blogas vadovavimas. Vidurio A-merikoje ir Floridoje jau eilė mėnesių buvo vieša paslaptis, kad invaziją planavo, koordinavo ir dirigavo CIA. Iš surinktų po pra-laimėjimo liudijimų ir medžia-gos, kuri vėliau buvo nuslepta, išryškėjo, jog CIA nepakanka-mai paruošė, blogai derino ir nelaiku pradėjo žygį, nepaisant vis gausėjančių įspėjimų.

Iš operacijų buvo išjungta ke-letas kubiečių grupių, jų tarpe prityrusių partizaninio karo da-lyvių -- dėl tariamo politinio pritarimo kitoms grupėms arba panašių priežasčių. Eliminuo-dama kai kurias politines grupes, CIA jau iš anksto turėjo jausti, kad nebus visuotinio gyventojų pritarimo laukiamam sukilimui. O visa operacija buvo paremta prielaida, kad toks visuotinis gyventojų sukilimas kils, vos tik invazinės grupės išsikėlus į salą.

Bet, sukilėlių kaltinimu, tokio sukilimo klimatas buvo suar-dytas CIA, remiant tik kai ku-rias grupes, įeinančias į Demok-ratinę Revoliucinį Frontą. Tuo tarpu Tautinis Revoliucinis Sąjū-dis, vadovaujamas buvusio Cast-ro ministerio Manuel Ray, turįs didžiausią pagrindžio tinklą Ku-boje, negavo jokios finansinės ir medžiaginės paramos.

Tiesa, paskutinėmis savaitė-mis CIA pradėjusi tiesti sabota-žinę medžiagą Ray sąjūdžiui, bet jau dalis Kubos kalnuose veikian-čių grupių buvo atskilusių nuo plano ir pradėjusios formuoti "nepriklausomas" partizanų grup-es, tikėdamos vėliau gauti JAV paramą. Nesantaika buvo išsi-vysčiusi ir CIA vadovaujamų grupių tarpe, kuri pasireiškė muš-tyinėmis ir net susišaudymais slaptose sukilėlių paruošimo stovyklose. Kivirčių priežastis buvo kapitonas Artime, CIA glo-botinis, kuriam buvo pavestas in-vazijos vadovavimas.

Sukilėlių parengimą CIA pra-dėjo praeitą gegužį Gvatemala-loje. Ten buvo įsteigtas taria-mas vėžių apdirbimo fabrikas, kuris turėjo užmaskuoti karin-ės stovyklos atsiradimą. Kitoje vietoje įrengtas aerodromas, kur 7 amerikiečiai pilotai mokė kubiečius skraidyti įvairaus tipo amerikiniams lėktuvais, turin-čiais Gvatemalos ir Kubos žen-kulius arba visai be ženklų. Parti-zaninio karo specialistai buvo ruošiami Panamoje, kur vyriau-

sias instruktorius buvo filipinie-tis plk. Vallejo, o jo penki ar šeši pagalbininkai -- slavų kil-mės, greičiausiai ukrainiečiai. Bet kubiečiai skundėsi, kad jie negalėję gauti gero apmokymo vulkaninės uolos terene, nes Ku-bos kautynių rajonai yra miš-kuoti.

Šių metų balandžio pirmomis dienomis būsimieji invazijos da-lyviai buvo mažomis grupėmis pradėti perkeldinėti į Karaibų jūros punktus iš Gvatemalos ir JAV teritorijoje esančių karinių stovyklų (Louisianoje ir Flori-doje sukilėliai buvo ruošiami pėstininkų karui, apmokant nau-doti bazukas, minosvaidžius, tan-kus ir t.t.)

Apie tai žinojo ir Castro žval-gybos agentai. Nors CIA turėjo mažiausiai šimto jų nuotraukas, bet neslėmė jokių pastangų jiems izoliuoti. Castro savo pirmame po invazijos pasirodyme per te-leviziją pareiškė, kad jo reži-mas turėjęs žinias apie invazi-jos datą 48 valandomis anksčiau, kas leido jam spėti sumobilizuoti miliciją.

Tuo tarpu CIA nuslėpė pasi-ruošimus nuo tų Castro priešų grupių, kurios nebuvo jos favo-rizuojamos, bet, kaip minėta, turėjo stipriausias pagrindžio organizacijos krašte. Tuo metu, vykstant paruošiamiesiems su-kiilėlių perkeldinėjimams į Ka-raibus, daugiausia į Nikaragvą, iš Kubos ir kitų vietų pradėjo plaukti įspėdinėjimai, kad lai-kas invazijai nesąs geras, bet jos rengėjai nekreipė dėmesio. CIA taip pat netikėjo ar netur-ėjo žinių, kad Castro reži-mas jau turėjo naudojimui pa-ruoštus rusų sprausminius lėk-tuvus.

Dar vienas nesuprantamas reiškinys buvo CIA operuojamos radijo stoties "Swan" laikysena, invazijai prasidėjus: ji ne tik

neinformavo kubiečių, skatinda-ma sukilti, bet visą laiką aiš-kino, kad jokia invazija nesanti prasidėjusi. Žmonės, nežinoda-mi, kas darosi ir matydami su-stiprėjusį policijos terorą kraš-te, vengė išsiryškinti.

Šalia kitų Kubos nelaimės prie-žasčių, paminėtinas ir Jose Fi-gueres, buvusio Kostarikos pre-zidento susitikimas su prez. Ken-nedžiu. Figueres, kalbėdamas Castro priešų vardu paprašė JAV kariuomenės pagalbos Kuboje, JAV kariniai specialistai pri-pažino, kad tai reikalinga, bet valstybės departamentas trum-pai "ne", ir taip liko. Politinis komentatorius James Reston ra-šė, kad valst. sekr. Rusk ir jo pavaduotojas Chester Bowles nuo pat pradžios buvę priešingi prez. Kennedžio politikai teikti pagalbą Castro priešams.

Rezultate: sovietų vadovauja-ma Castro gynyba dabar yra stip-resnė, negu bet kada, o Kubos pagrindinis silpnėsnis. Kyla klaui-mas, ką daryti su 4000 de-moralizuotų sukilėlių armijos vyrų, išbarstytų visuose Karaibuose, bet nespėjusių dalyvauti invazijoje. Antras, dar aštres-nis klausimas: kaip ir ar iš viso bus įmanoma atkurti pagrindžio organizacijos krašte, kai Kuboje vyksta tokio plataus masto areštai ir su-šaudymai.

RIAUSĖS ANGOLOJE

Portugalų policija sužlugdė "sukilėlių vyriausybę" pietinėje Angoloje, kur susidūrimuose su čiabiviais žuvo 30 ir areštuoti 33 asmenys. Policijos praneši-me sakoma, kad ji sugavusi kele-tą "ministrų" iš taip vadinamos "Pietų Guanos valstybės".

Didelės teroristų gaujos už-puolusios baltuosius eilėje vie-tovių, bet apie nuostolius dar nieko neskelbiama.

PETKUS
LAIDOJIMO ĮSTAIGA

MARQUETTE PARK CHICAGO
2533 W. 71 St. Tel. GR 6-2345-6

CICERO ILLINOIS
1410 S. 50 Ave., Tel. TO 3-2108-9

TRYS MODERNIOS KOPLYČIOS

dovanos ★
★ **taupytojams** ★

PADEJUS \$500.00 AR DAUGIAU KOVO IR BALANDŽIO MEN. DUODAME ŠIĄ DOVANĄ

KAS DU MEN. DUODAMOS VIS NAUJOS DOVANOS.

DARBO VALANDOS:
pirm. 9 iki 8 v. v.
antr. 9 iki 5 v. v.
trečiad. — uždaryta
ketv. 9 iki 5 v. v.
penkt. 9 iki 5 v. v.
šešt. 9 iki 1 v. p.p.

5 1/4% mokame už įgaliautes taupmenas!

JOSEPH F. GRIBASKAS, vedėjas

ST. ANTHONY SAVINGS
AND LOAN ASSOCIATION

1447 S. 49th COURT, CICERO 50, ILL./BI 2-1397, TO 3-8131

M O K A M E

4 1/4%

metinį dividendą už visas taupymo sąskaitas.

MUTUAL FEDERAL BENDROVĖS REKORDAS...

- Įsteigta Chicagoje 1905 metais.
- Nuo 1905 metų pergyvenom karus, ekonomines depresijas, panikas ir krizes, tačiau visiems savo taupytojams išmokėjom kiekvieną sutaupytą dolerį.
- Jūsų pinigus galima perkelti iš kitur, jei atnešite savo banko knygutę.
- Pinigų taupymui nereikia važinėti, juos galite atsiųsti paštu, nes mes apmokame visas pašto persiuntimo išlaidas.

MUTUAL FEDERAL SAVINGS and Loan Association

Chartered and Supervised by the United States Government
2202 W. CERMAK ROAD • CHICAGO 8, ILLINOIS
Phone: Virginia 7-7747 John J. Kazanauskas, Pres.

DIRVA

— THE FIELD —

Established in 1915
6907 Superior Avenue
Cleveland 3, Ohio
HEnderson 1-6344

Prenumerata metams: \$10.00 • Laikraštis išeina tris kartus savaitėje: pirmadieniais, trečiadieniais ir penktadieniais, išskyrus šventes.
Redaguoja: B. Gaidžiūnas, V. Gedgaudas ir J. Palukaitis
• Redakcinę kolegiją sudaro: P. Bastys, E. Čekienė, R. Mieželis, V. Rastenis ir St. Santvaras.

Lithuanian Newspaper • Issued in Cleveland every Mon., Wed., and Fri. except in case of Holidays • Published by American Lithuanian Press Radio Ass'n VILTIŠ, Inc. (Non-profit) • Editor-in-chief: Baly Gaidžiūnas • Subscription per year: \$10.00. Single copy 10 cents • Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio.

Vengrijos pamokos neužteko

Kubos invazijos metu, šioje pačioje vietoje, keldami komunistinio įsigalėjimo pavojus, buvom užsiminę ir Vengrijos pamoką. Ir tada darėme tokią išvadą: "Ano meto klaidų niekas iki šiol neužmiršo ir labai ilgai neužmirš. Bet atsimenant, kad Kuba yra per daug arti nuo JAV krantų ir kad iš čia Maskva labai lengvai gali pažeisti kiekvieną JAV gyvybinę vietą, anų klaidų nebedarys".

Pasirodo, kad mes klydome. Kas atsitiko su Kubos invazija, visi gerai žinome. Mūsų ausyse vis dar tebeskamba oficialūs pareiškimai iš Washingtono ir Maskvos.

Iš Washingtono: Nors mūsų simpatijos priklauso sukilėliams, bet pagalbos neduosime...

O iš Maskvos: Mes visais būdais remsime Castro režimą ir duosime skubią pagalbą.

Klausantis tų oficialių pareiškimų, stebintis Amerikos Balso transliacijų bukomu ir Kubą, teko stebėtis ir tų neutralių pareiškimais Jungtinės Tautos. Milijonais šelpieji, kai tik atsiranda proga, tuoj įkanda šelpėjui. Atseit, jiems tik dolerių reikia savus, naminius reikalus tvarkyti. Komunistinis įsigalėjimas, jei tiesioginiai dar jų neryja, jiems nerūpi.

Dauguma buvom išitikinę, kad Vengrijos pamoka negali pasikartoti. O tačiau pasikartojo. Pasikartojo pačioje JAV panosėj, pademonstruodama tokį ištišimą, kokiu negalima atsistebėti.

Laikraščiuose dabar pilna žinių, kodėl taip įvyko. Pasitarimai vėja pasitarimus, o kiekvienam invazijos rengimo žingsny klaidos, sivilina centrinių įstaigų vadovų akis. O ypatingai už neryžtingumą kritiškų momentų.

Kubos pamoka JAV prestižui dar skaudesnė ir už Vengrijos pamoką. O bendrai tos dvi pamokos — nepaprastas Maskvos laimėjimas. Juk kas begali anapus geležinės uždangos pasitikėti, kad momentui atėjus, laiku ateis talka? Kas bekurstys jų ryžtą priešintis ir iš Vakarų laukti pagalbos? Kas betikės už tūkstančių mylių gyvendami, kada pačioje JAV pašonėje nesugebama susitvarkyti.

Žinių agentūros pranešinėja, kad rusų laivai, tarsi lenktyniaudami, kasdien įplaukia į Kubos uostus. Aišku, kad jie ne žaislų siuntinėlius ten veža. Dažniau ir dažniau kalbama, kad ten ir raketų šaudymo lizdai įrengiami. Tai gi Kuba iki dantų ginkluojasi. Ir kiekviena praleista diena primena, kad jei kada bus susiremta — daug daugiau kraujo susigers į laisvės alkaną žemę. O, žinoma, jei tik taip bus planuojama ir taip remiama, kaip dabar įvyko, virš Kubos gali pakibti ir tokie debesys, kurie ir JAV gyventojas neduos ramybės.

Toji baimė, kai kas gali pasakyti, dar per daug ankstyva. Žinoma, reikia skaitytis ir su tais, kurie mano, kad Kubos reikalai taip sau, Dievo valiai, nebus palikti. Bet kur garantijos, kad ir vėl nepasikartos trečioji pamoka? O ji, kaip pavyzdžiai rodo, gali įvykti. Ypač, kad jai pasikartoti dirba visi tie Maskvos salioniniai draugai, kurių čia pilna, kurie įtakingi ir dėl kurių, rinkimų metu, mes ne kartą čia kalbėjome.

B. G.

EILĖS NE MANO

Nuostabių įvykių pasitaiko mūsų gyvenime. Lietuvių poezija, kuri, kaip knygų pirkimas liudija, darosi nereikalingu balastu mūsų pastogėse, pasirodo, kai kuriom akimirkom dar jaudina ir džiugina lietuviškas širdis.

Tą rašytu žodžiu Dirvos 42 numerio liudija gerb. P. Ptr., jautriai aprašydamas Alice Stephens ansamblio, naujos dainų plokštelės krikštynas, įvykusias Chicagoje. Lentoj kreida buvęs įrašytas eilėraštis (tik ketureilis), "kuri anądien taip krito daugeliui į pačią širdį". Posmas buvęs kiekvieno perskaitytas ir ne vieno mintinai išmoktas. Ak, džiugautų širdis, jeigu tai būtų dažnas mūsų gyvenimo reiškinys". Poezijos mes tikrai turime brandžios ir gražios, tik deja, skaitytojų pradėdam nebeturėti...

Tą nepaprastą įvykį minėdamas, toliau gerb. P. Ptr. taria kad ketureilio autorius nežinomas ir klausia: Gal Santvaras? Su atsidėjimu pacituotą posmą peskaitęs, kad nepelnyta garbė nebūtų man skiriama, turiu

pareikšti, kad to eilių posmo aš nerašiau. Neturėdamas laiko eilių autoriaus paieškoti ir aš jį palieku nežinomu. Gal jis pats Dirvoj pasiskardens? Aš tik sveikinu jį, kad vieną vakarą jis parioję sušildyti lietuvių pabūvio dalyvių širdis.

Stasys Santvaras, Boston

INFORMACIJA KLAIDINGA

Maždaug prieš kelias savaites kai kuriuose mūsų laikraščiuose pasirodė (mano tik dabar pastebėta) žinia apie įvykį (berods,

Julija Vyšniauskaitė Miuncheno lietuvių parengime suvaidinusi "Subatvakarį" žiuvlės vaidmenį.

kovo mėn, pabaigoje) praplėstojo Vliko prezidentimo posėdį. Pranešta, jog tame posėdyje "buvo sudaryta informacinė komisija", ir išvardinta į ją "pakviesti" asmenys, kurių tarpe minima ir mano pavardė. Jeigu "pakviestimu" norima pasakyti, kad aš esąs tos komisijos narys, tai toji informacija yra klaidinga. Jokios Vliko komisijos (ar kurio nors kito padalinio) narys aš nebuvau ir nesu.

K. Ostrauskas, Philadelphia

Paraginkit savo pažįstamus užsiprenumeruoti DIRVĄ.

Miuncheno (Vokietijoje) lietuvių jaunimas suvaidinęs "Subatvakarį".

ŽVILGSNIS Į VASARIO 16 GIMNAZIJA (3)

L. VAICIUONIENĖ

Devinta. Ar atstos gimnaziją bendrabutis, su jame lietuvišku mokymu? Ne! Būtų beveik tolygu, kaip dabar yra Amerikoje ir kitur -- mažu skirtumu, kad čia mokiniai, lankantieji liuanistines mokyklas, gyvena pas tėvus, reikia suprasti -- liuvius.

J. Bačiūnas girdėjęs, kad čia mokiniai tose mokyklose pertraukų metu kalbasi angliškai (Aš girdėjau, kad ir pamokų metu). Tenai vokiškoje mokykloje kitaip, negu vokiškai, ir negalės kalbėtis. Kas garantuos, jog ten visi mokytojai ir mokslo draugai bus svetimšaliams dideli tolerantai ir nepasiųs vieną kitą kreivą paniekos žypsnį (ir nacizmas nėra galutinis išblėšęs) arba žodį, kas neišvengiamai, kaip ir visa kita įtaka, daug greičiau gesins lietuviškumą, negu dabartinės sąlygose.

Lietuviški dalykai, išskirti iš bendrųjų privalomųjų ir nukelti į popamokinį laiką bendrabutin, liks privatiniais, pridėtiniais, beteisiais, apsunskintieji mokinį ir neteks buvusio svorio. Atestatais (gimnazijoje) tur būt bus išuodami ir be jų. Mokytojai, nors būtų talentingiausi, neturės priemonių mokinius privesti (supraskime jaunimo psichologiją) lietuviškus dalykus gerai išmokyti, kaip čia jų neturima. Mokiniais bus priežastis pasiteisinti, kad nelieka lai-

ko nuo gimnazijos pamokų ruošimo. Ir bus tiesa. Privatiškai bendrabuty liuanistikai dėstyti dar sunkiau būtų gauti kvalifikuotų mokytojų, ar senus pakeisti naujais. Tokiu būdu yra pavojus liuanistikai "daraktoriškoje" būklėje atsidurti.

Tur būt reikėtų už besimokančius vokiečių gimnazijose mokėti mokslapinigius. O gal siūlytojais sužinojo, kad bendrabutiniai būtų nuo mokesčio atleidžiami? Be to kiltų didesnis pavojus mokiniams išsisklaidyti po kitas gimnazijas, jeigu būtų tai naudinga vokiečiams. Šiuomas bendrabutis (šalia gimnazijos) būtų naudingas tą pačią gimnaziją baigusiems ir kitiems lietuviams studentams.

Dešimta. "Kas būtų, jei nebūtų kun, Suginto ir Gulbinsko?" Reikėtų dar pridėti ir "kas būtų buvę". Tai tolygu samprotavimui, kas būtų buvę, jei nebūtų buvę Basanavičiaus, Kudirkos, Valančiaus, Bielinio, Maironio, Rygiškio Jono ir kitų. Jie buvo ir dabar tebėra, tik pagal laiko sąvokas reišikiasi kitais vardais. Vieni išėdami perduoda savo pareigas kitiems. Manau, kad jie nebuvo ir nėra praktiško proto išgalvoti, kaip išgalvojamos moderniškos mašinos, bet iškilę savo tautoje žiburiai tokie, kokie apsiereiškia kiekvienoje tautoje. Jie vieni užgęsta, kiti įsižiebia. Jų gyvenime ir darbuose yra daug romantikos, dinamiškos dvasios. O ta romantika savo padaro. Atsiminkime romantiškąją "Aušrą".

Mes neturime galvoti, kad su tokių žmonių išėjimu viskas turi menkėti ir nykti ir kad mūsų tautoje daugiau tokių žiburinių sušvis. Jei taip galvotume, nuvertintume tautos genijų, visuomenę ir, gal, patys save. Jei taip būtume galvoję, tai su kiekvienos kartos užgesusiais žiburiais būtume turėję lįsti po svetimu skvernu.

Tačiau iš to neišeina, kad jau dabar nereikėtų darytis kur nors spinksinčių jiems pavduotojų, nors Gulbinkas ir kun. Sugintas (laikykime juodu simboliais) dar pajėgūs, ir paskutinyis išrenka duoklę ne tik gimnazijai, bet ir daugiau kam.

V. Kudirka, nuo atsivertimo dienos buvęs logiškas ir nuoseklus, savo įdejas pagrindęs darbais, mums puikų pamokymą paliko, kaip tokiu atveju pasielgti:

Jeigu audra ištikus verstų stulpą vieną.
Iš tų, kurie prilauko jūsų namo sieną;
Namas negrius, ir jūs iš baimės neišlakstykite,
Tik vietoj ano stulpo tąją pačią dieną tuoj kitą statykite...

Vienuoliktą. Priimtina, gera ir vykdoma mintis įsteigti šalia gimnazijos, toje pačioje sodyboje amatų -- tautinės kūrybos mokyklą. Joje, mažiau gabūs mokslui, bet nagingi, mergaitės ir berniukai, be kitų dalykų, susipažintų su pastatų lietuviškais stiliais, dekoravimu, drožyba, lipdyba, audiniais, rūbais, odos

dirbiniais ir t.t. Iš to būtų ir praktiškos naudos. O kaip teko patirti, net tautinis menas Lietuvoje žalojamas primestiniais "brolišku respubliku" raštais. Kitaip tariant įvedama, potruputį, vaizdinė "graždanka".

Nesileidžiant į smulkmenas ir patogumus, išėitų; Jeigu būtų buvusi "padaryta operacija" prieš dešimtį metų, jį, būtų buvusi padaryta be reikalo iš esmės sveikam ir galinčiam gyventi pacientui ne "laiku". (To kiekvienas geras gydytojas vengia ir silpniausio ligonio gyvybę stengiasi prailginti visais galimais būdais) Mūsų kalbamasis ir tariama-

sis ligonis būtų miręs nuo kraujo nuleidimo, ir dabar "apvaikščioutume" mirties dešimties metų sukaktį. Dabar daryti patariamą operaciją irgi ne laikas. Jeigu gimnazija dabartinėse sąlygose dar gali veikti, yra naudingiau nors po kelių metų iš pastatų liktų tik šipuliai (žinoma, to nebus). Bet bus išleistos kelios laidos abiturientų, būsimų tiesos liudytojų. Vokietijoje, kur didelis erdvės alkis, eidamas vertingyn tas lauko plotas gražins, jei ne visas, tai gerą dalį sudėto pinigų, jei pati gimnazija būtų kada nereikalinga.

Išvada būtų tokia. Pirmą. Gimnazija turi veikti.

a) Jos negali atstoti bet kuri dabartinė liuanistinė mokykla, ar bet kuri dabartinio tipo lietuvių gimnazija;

b) Ji yra viena iš svarbiausių lietuviybės tęstinumo ir kovos priemonių;

c) Gimnazijos veikimas yra reikalingas visų laisvojo pasaulio lietuvių;

d) Ji veikimui turi visas svarbiausias pagrindines savybes; Antra. Gimnazija pastatyta vispusiškoje aukštumoje:

a) Stiprinant mokytojų personalą;

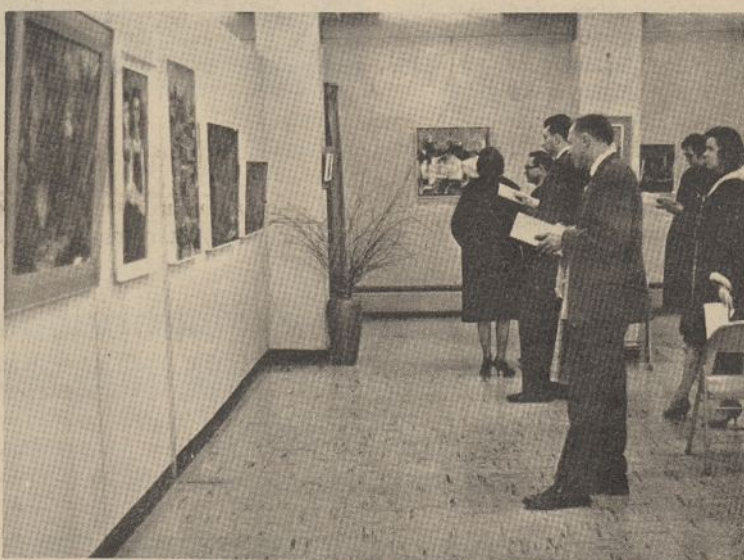
b) Sukuriant jai ugdyti tam tikrą tarybą, ar kitą organą. (Čia neturima galvoje mokytojų tarybos, kuri savaime yra).

c) Ieškoti palikimų; atskiroms klasėms, salėms, aikštėms, ir tt. Įrengti ieškoti fondatorių -- jų vardais galėtų būti tie įrenginiai pavadinti. Neužmiršti tenai įbrėžti kun. Suginto ir Gulbinsko vardo.

d) Operuoti tik žaizdas, nesužalojant arterijų, iš kurių turės tekėti sveikas lietuviškas kraujas;

e) Gimnazija likviduosis tada kai nebus mokinių, ir ji pati bus nereikalinga.

(Pabaiga)

Akad. jūros skautų korp. Gintaras Chicagoje suruošė dailininkų J. Akstino ir V. Remeikos darbų parodą. Nuotraukoje parodos bendras vaizdas. Žiūrovų tarpe galima atpažinti Dr. E. Kaminską, Ad. Mickevičių ir A. Aliminienę.

L. Knopfmillerio nuotrauka

VISAD TURĖK PO RANKA GERĄ DOVANĄ

Skundžiamasi, kad lietuviškos knygos skaitytojų skaičius labai sumažėjęs. O mes galvojame, kad lietuviška knyga dar gali skaitytojų surasti. Ypač gera knyga, kokia yra R. Spalio Alma Mater.

Išgyk ją savo bibliotekai. Išgyk ir vieną dovanoms. Kai ateis kokia proga sveikinti artimuosius, tada nereikės rūpintis, o dovana bus jūsų namuose, įrišta gražiais, kietais viršeliais.

Išgydymas Alma Mater pareikia lietuvių rašytoją, lietuviškos knygos leidyklą ir svarbiausia, įrodys, kad gera lietuviška knyga skaitytojų dar turi.

Užsisakant naudokis pridėdama atkarpa.

DIRVA
6907 Superior Ave.,
Cleveland 3, Ohio.

Siunčiu \$5.00 ir prašau man išsiųsti R. Spalio naują knygą "Alma Mater".

Užsakytojas:

(Vardas, pavardė)

(Adresas)

DAR TRYS VALANDOS NAKTIES (74)

Ten nereikia batų

Ulaszlo Nyers, senovės istorijos profesorius, skuba per Budo rezidencinį kvartalą. Vienoje gatvėje jauni žmonės pastatė naują barikadą. Jis prieina prie jų.

--Meskite ginklus!

Jie juokiasi, jų yra apie dvidešimt.

--Aš maldauju meskite ginklus.

Jie šaiposi.

Jis visomis jėgomis stengiasi juos įtikinti, leidžiasi išjuokiamas ir išdeidėjams atsuka veidą be neapykantos. Gatvės gilumoje pasirodo tankas.

--Lipk and barikados, bailus šunie!

--Aš jau senai atpratau nuo bailumo.

--Tai parodyk savo drąsą!

--Jūs yra dvidešimt, -- sako Nyers, -- duokite man garbės žodį, kad padėsite ginklus ir eisite namo.

Vyresnysis, devyniolikos metų vyrukas su karšta revoliucionieriaus dvasia savo tamsiose akys, nusijuokia ir lengvabūdiškai taria:

--Mano žodis už visus.

Iškėlęs mokslininko galvą, Nyers stovi ant barikados ir sutraukia į save salvę, ir laimi dvidešimt jaunų gyvybių už vieną seną.

Arlekinai ant sienos drebėjo, nes sienos drebėjo, nes žemė drebėjo. Tankai vėl grūdosi didžiąja gatve. Į Slenos aikštę? Į geležinkelio stotį? Be paliovos dundančiame tolimų sprogimų aide sproginijo trumpas, sausas tankų patrankų trinkėjimas. Jie vėl nesirinkdami šaudė į gyvenamus butus. Dūmų ir dulkių debesys tvinko virš stogų. Sprogimų fontanai juos plėšė aukštyn. Ilona užsidėjo šalną, paėmė automatinį šautuvą. Oro bangos barstė iš langų rėmų paskutinius stiklų likučius.

--Aš einu, Vasia!

--Eik, mieioji.

--Bet aš vėl greit grįšiu.

--Ak taip, na, bet pulkite tik paskutinįjį, -- sušuko paskui išeinančią Kuzinas.

Jis pusiau atsėdėjo ir žiūrėjo pro išbyrėjusį langą. Ilona bėgo sodo takeliu. Namas šalia įėjimo kieman degė. Vėjas nešė dūmus virš vejų, pūtė juos į salę. Olandas negalėjo įveikti jį kankinančio šleikštumo. Kosulys draskė jį. Kraujas prasiveržė iš burnos. Gydytojas buvo bejėgis. Atėjo gailėtingoji sesuo iš tvarstomojo kambario.

--Daktare, naujas sužeistas, apdegimai.

--Einu, -- pasakė gydytojas, dar pasižiūrėję olandą ir išėjo.

Gailėtingoji sesuo vėl paguldė olandą.

--Jūs turite ramiai gulėti.

--Leisk mane.

--Jūs negalite keltis.

--Aš noriu tik, aš... aš... aš noriu išeiti.

--Jūs turite elgtis protingai.

--Aš esu labai protingas, -- atsakė olandas, -- aš per daug išspaudžiau kraujo, aš tik krau-

ju spaudysiu, ir tai padaro žmogų protingą.

--Jūs netrukus vėl gausite transfuziją.

--Iš kraujo konservų, ne, kraujo konservai man nebe-padaeda, aš jau vėmiu kraujo konservais, konservuotu krauju, grupe O; netrukus visa Vengrija vems konservų krauju.

--Jūs turite nekalbėti.

--Piniginėje yra mano pasas, sesute.

Jie ieškojo jo apsausto kišenės.

--Piniginė yra švarko kišenėje.

Švarkas buvo jo pagalvė. Jis pasikėlė.

--Likite gulėti, dėl Dievo meilės.

--Švilpiu į Dievo meilę.

Naujas kosulio priepuolis nutraukė jį. Kraujas prasiveržė iš jo burnos ir iš lauko pusės nu-dazė jo krūtinės tvarsčius. Sesuo nuvalė jo burną ir smakrą.

--Gottverdammisch, -- nusi-keikė jis olandiškai.

--Kaip, prašau? -- paklausė sesuo.

Balandžio 29 d. Detroito Truiler viešbutyje įvyks Detroito inžinierių balius, kuriame programą išpildys Ricardeau studijos šokėjų grupė. Šokiams gros Clevelando neolithuanų orkestras.

--Dieve, laimink Vengriją, -- pasakė jis vengrų himno pradžia ir atsikėlė.

--Ką jūs darote? -- paklausė Kuzinas.

--Mano batai.

--Ne, jūs likite gulėti.

--Kur aš einu, gali kiekvienas ir be batų būti.

--Kur, dėl Dievo meilės, jūs norite eiti? -- paklausė gailėtingoji sesuo.

--Liaukitės su savo Dievo meile, aš noriu pas gydytoją, aš jam tik pasakysiu, kad mano lova laisva.

Jis susvyravo. Sesuo sulaikė jį. Jis žengė du žingsnius. Jis gavo kraujopūdį; konservuotas kraujas, guprė O. Sužeistieji gulėjo nejudėdami. Net arlekinai ant sienų kabojo sustingę.

(Bus daugiau)

GANA TEBEMAIŠO

Ganos prez. Nkruma paskelbė, kad jis siunčias savo pasiuntinį į Stanleyvilę, akredituodamas prie komunistų remiamos Gizengos vyriausybės. Jis užsiminė, kad Gana padėsianti apginkluoti Gizengos vyriausybę, jei Jungtinės Tautos nepajėgs su-laikyti tolimesnio ginklų plaukimo į Katangos provinciją. Pastaroji, Nkrumos žodžiais, gaudanti ginklus iš Belgijos, Prancūzijos ir Pietų Afrikos.

Leopoldvilės centrinė vyriausybė vėl pažadėjo atšaukti keturis mėnesius trunkančių ūkinę blokadą Rytų provincijai, kontroliuojamai Gizengos režimo. Anksčiau skelbtas pažadas buvęs sukludytas techninių ir politinių sunkumų.

Gen. Mobutu vadovaujama armija paskelbė, kad susitarimas su kariniais vienetais, anksčiau rėmusiais Gizengą, nepaisant Stanleyvilės paneigimų, tikrai esąs pasirašytas. Mobutu, kaip sakoma, juos patraukęs savo pusėn, pažadėdamas reguliarių atlyginimų ir gersnį aprūpinimą. Susitarime esą pabrėžiama, kad atstatant armijos vieningumą gen. Mobutu vadovybėje, buvę nutarta susilaikyti nuo kišimosi į politiką ginčus.

IR FILATELISTAI
SPEKULIANTAI

Laikraščio "Sovietskaja Kultura" žiniomis, Rygoje neseniai nuteista keturi asmenys už "spekuliaciją pašto ženklais, gautais iš Anglijos".

Stambiausias nusikaltėlis esąs "Rygos pašto ženklų karalius" Zigismund Karalyun (Zigmantas Karaliūnas!) Jisai uždirbęs pinigų piktam panaudodamas "tarybinio pašto korespondencijos neliečiamumo teises". Karaliūnas oficialiu paštu užsienin siuntes neštampuotus sovietų pašto ženklus ir iš ten gaudavęs užsieninių neštampuotų pašto ženklų. Jis susirašinėjęs su 18 filatelistų JAV, Kanadoje bei Prancūzijoje; Londone Karaliūnas laikęs net atskirą bonko sąskaitą.

Nuteistųjų tarpe yra ir vienas Rygos miesto dujų gamyklos inžinierius, kuris nuteistas už tai, kad "palaikęs ryšius su Švedijos ir Vakarų Vokietijos filatelistų krautuvėmis".

Laikraštis, deja, nepaaiškina, kaip sovietiniai teismo organai surado atidarymas įvyko balandžio 15 d. Atidaromajame trumpame žodyje apylinkės pirmininkas V. Volertas pasveikino dailininką V. Igną ir jo poniją, pakėlusius ilgą kelionę iš Clevelando. Jis pažymėjo, kad mes lietuviai, kovoje už mūsų tėvynės laisvę bei pripažinimą pasaulyje, kalame ginklus ne žmogaus žudymui, bet jo ugdymui. Sako, mūsų menininkai Lietuvos ir lietuvių vardą turi išnešti į pasaulį.

V.B.

Kandidatai į
Bendruomenės
Tarybą

LOS ANGELES APYGARDOJE

1. Aviženis, Algirdas, 28 metų, dr. inžinierius
2. Ažuolaitis Juozas, 44 metų, mokytojas, muzikas
3. Bakūnas Vladas, 52 m. mašinistas - laikraštininkas
4. Dabšys Aleksandras 56 m. dipl. juristas
5. Liaudanskas Kostas, 72 m. Nepr. Lietuvos Kar. karys, pensininkas
6. Mitkus Juozas 53 m. Nepr. Lietuvos tarnautojas
7. Motiejūnas Jonas, 39 m. elektr. inžinierius
8. Pažiūra Vladas, 48 m. mokytojas
9. Rūta Alė (E. Nakaitė - Arbačiauskienė) 45 metų, rašytoja, mokytoja.
10. Šeštakas Vytautas, 45 m. inžin. -- projektuotojas.
11. Valiukas Leonardas, 40 m. tarnautojas.

Dail. Vytautas Ignas su Milakniais iš Washingtono, D. C., Baltimorėj suruoštojo savo darbų parodoje.

Urbano nuotrauka

BALTIMORES LIETUVIŲ ŽINIOS

Tautinės Sąjungos skyriaus narių susirinkime balandžio 9 d. buvo svarstyta gana plati dienotvarkė.

Vienas iš svarbesniųjų dienotvarkės punktų buvo iš filmų demonstravimo pelno paskirstymas. Po ilgų diskusijų prieita prie nutarimo. Paskirta: Vasario 16 Gimnazijai — \$30.00, vietos šeštadienei mokyklai — \$30.00, Nepriklausomybės akto signatarams M. Biržiškai ir St. Kairiui po \$15.00, Prezidento Antano Smetonos monografijai išleisti \$10.00, vietos tautiskam knygynui ir radijo valandėliai po \$5.00. Viso padalinta \$110.00. Tai gražus skyriaus nusistatymas lietuvių suneštus pinigus tuojau gražinti lietuvių kultūros ir švietimo reikalamis.

Numatytieji valdybos rinkimai iš dienotvarkės buvo išimti, nes esamoji valdyba sutiko pradėti veiklos darbo rikiavimą ir vadovavimą tęsti per visus šiuos metus. Patikrintas narių sąrašas, keletas pasyviųjų išbraukta.

Pirmininkas perskaitė centro valdybos atsakymą skyriui Tautinės Sąjungos seimo reikalui. Nusistatyta skirti lėšų faktinams kelionės išlaidoms skyriaus atstovui į seimą.

Susirinkimo pradžioje pirmininkas skyriaus vardu pareiškė padėką čia esančiam nariui Jonui Lietuvninkui už stambią 500 dol. auką Vasario 16 Gimnazijai. Tokiuo gražiu savo sutauptu sunaudojimu Jonas Lietuvninkas daro garbę skyriui

Dail. Vytauto Igno kūrinį paroda, suruošta LB vietinės apylinkės valdybos rūpesčiu.

Parodoje buvo išstatyta tapybos ir grafikos apie 60 paveikslų, kurie sutalpinti Lietuvių Svetainės dviejose trečiojo aukšto salėse. Parodos atidarymas įvyko balandžio 15 d. Atidaromajame trumpame žodyje apylinkės pirmininkas V. Volertas pasveikino dailininką V. Igną ir jo poniją, pakėlusius ilgą kelionę iš Clevelando. Jis pažymėjo, kad mes lietuviai, kovoje už mūsų tėvynės laisvę bei pripažinimą pasaulyje, kalame ginklus ne žmogaus žudymui, bet jo ugdymui. Sako, mūsų menininkai Lietuvos ir lietuvių vardą turi išnešti į pasaulį.

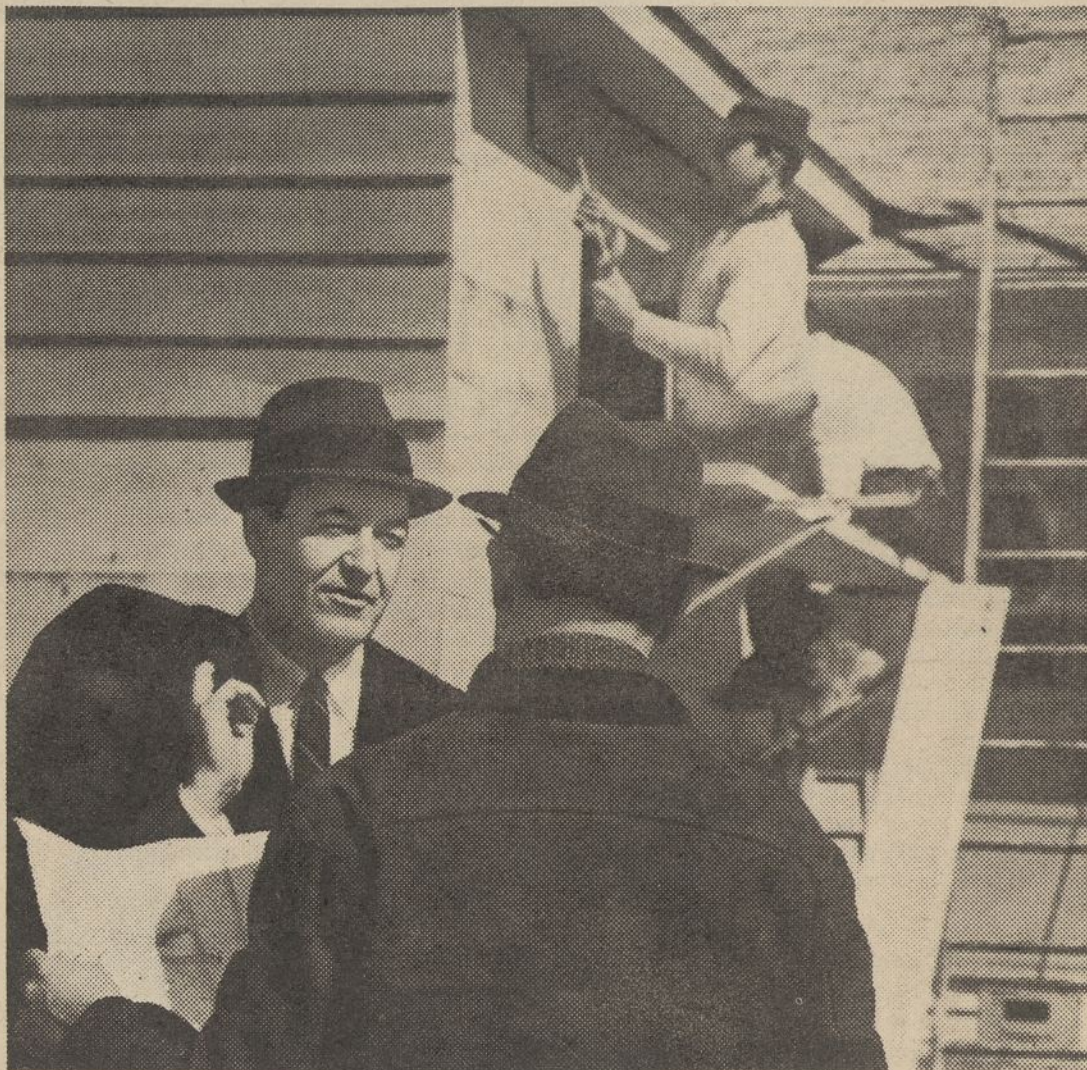
Programą užbaigus trumpą žodį ir padėką išpildytojams bei lankytojams pasakė apylinkės pirmininkas V. Volertas.

Susirūpinę tautinių šokių grupės šokėjų tėvai sekė vakaro eigą, kad visi būtų patenkinti, kad viskas pra-eitų sklandžiai. O mamytes triušė už skanėtais ir užkandžiais apkrautų stalų.

M. K-a

Lankykitės ten, kur finansuojama su dideliu
ASMENIŠKUMU ir kur jums skiriamas
didžiausias dėmesys!

Taip pat ir dėl namų pagerinimų...

Saulėtas sezonas jau netoli... geras oras įsivers į kambarį, ateis geras laikas modernizuoti jūsų namą. Nesustokite dėl pinigų nedatekliaus. Mes norėtume jums padėti, kad padarytumėt tuos namų pagerinimus dabar. Kada gausite apskaičiavimą iš kontraktoriaus ar prekybinin-ko, paprašykite, kad jis finansuotų jūsų darbą per mus — jums net nereikės atvykti į banką. Ir, jums patiks mūsų žemi procentai. Taip mes skiriame jums didžiausią dėmesį — jūsų reikalams, jūsų patogumui. Jei jūsų kontraktoriui nesiūlo mūsų finansavimo, atvykite pas mus asmeniškai.

Society NATIONAL BANK

MEMBER FEDERAL DEPOSIT INSURANCE CORPORATION

A GROWING FINANCIAL FORCE IN CLEVELAND... TOTAL RESOURCES OVER \$400,000,000

BOSTONE PAGERBTAS INŽ. BRONIUS GALINIS

Dirva, įdėdama nuotrauką, jau priminė savo skaitytojams, kad š. m. balandžio 12 d. 50 metų amžiaus sukakties sulaukė vienas iškiliųjų mūsų inžinierių Bronius Galinis. Jis yra tokis žmogus, kuris savo darbais nusipelnė išsamesnio apibūdinimo.

Inž. Bronius Galinis savo kilme yra Vilniaus miesto sūnus, nes prieš penkiasdešimt metų jo tėvai gyveno senojoje Lietuvos sostinėje, taigi, tame senoviniame ir gražiame mieste Bronius žengė pirmuosius gyvenimo žingsnius. Jo tėvas buvo medicinos darbuotojas, inž. Petro Vileišio įtakoj įsijungė į lietuvių tautinio atgimimo veiklą, uoliai rėmė tuometinę mūsų spaudą, pats aktyviai dalyvavo Rūtos d-jos kultūrinėje bei teatrinėje veikloje. Tą patriotinę ir susipratusią širdį, kaip brangų palikimą, jis ir savo sūnui Broniui paliko.

Lenkams ne per daug elegantiškai Vilnių pagrobęs, Bronius Galinis atkilo į Nepr. Lietuvos. 1927 m. jis baigė Kaišiadorių progimnaziją, 1932 m. Aukštesniąją Technikos Mokyklą Kaune, 1933-39 m. studijavo Vytauto D. Universiteto Statybos fakultete, 1936 m. baigė Karo Mokyklos aspirantų kursus. Diplominių darbų apgynė 1943 m. vasario 16 d.

Kaip matom, inž. Bronius Galinis mokslus ėjo Nepr. Lietuvoje, bet savo dvasia ir tautinių reikalų supratimu jis tebėra būdingas vilnietis. Toj jo dvasioj yra apstas taurumo, romantizmo ir idealizmo, kuriuos vieni iš mūsų suspėjom prarasti, o kiti ir nebandom jų paieškoti. Kiek aš Vilniaus lietuvių pažįstu, daugumas jų turi tuos sielos puošmenis.

Profesinės dirvoj inž. Bronius Galinis pasireiškė kaip gerai pasiruošusi, savo mokslo sritį gliai pažįstanti ir kūrybinga asmenybė. 1939-40 m. jis įvykdė V-sios Amatų Mokyklos rūmų statybą Kaune. Persikėlęs į savo gimtąjį miestą Vilnių, dirbo Statybos b-vėje kaip rajono inžinierius, vėliau buvo tos b-vės direktorius, ir iki 1944 m. vasaros, t. y. iki pasitraukimo iš Lietuvos, pastatė kelių apdirbimo fabriką Kaili, elektrotechnikos reikmenų fabriką Velfą, metalo apdirbimo įmonę Nauj. Vilnioje, kino teatrą Helios, restauravo Perlojos ir Lentvario bažnyčias.

Kiek tenka nugirsti, inž. Br. Galinio pastatyti fabrikai tebedirba ir dabar sovietų okupuotoj Lietuvoje. Gal dar visai neapšėjo ir neapgriuvo ir jo atnaujintos šventovės, kurių tarpe meniniu požiūriu buvo itin vertinga Lentvario bažnyčia.

Inž. Broniaus Galinio konkursiniai projektai: Mažeikių rotušė — I premija 1938 m., Romos kat. bažnyčia Clevelande, Ohio — III premija 1951 m. Jeigu mūsų nebūtų ištikusi ta dalia, kuri ištiko, Nepr. Lietuvoje inž. Br. Galinio kūrybinė dvasia būtų pasireiškusi dar visa eile projektų ir statybų. Vienas jo projektas, itin drąsus, reikšmingas ir didelis, ir nūdien dar tebėra neįgyvendintas. Ką buvo sprendžiama Kauno geležinkelio mazgo praplėtimo problema, 1938 m. jis pasiūlė prakasti tunelį po žaliakalnių, kad pramonės rajonas Vilijampolėje būtų tiesiog įjungtas į geležinkelio tinklą. Projektas specialistų tarpe ir spaudoj tada sukėlė gyvos diskusijas, rado nemažą susidomėjimo ir pritarimo. Pats inž. Br. Ga-

linis ta tema parašė savo diplominį darbą, pavadindamas jį Geležinkelio tunelis po žaliakalnių Kaune. Nėra abejonės, ta idėja nemirė. Projektas, gal dar praplėstas ir į auto mašinų pravažiavimo tunelį, vieną dieną Kaune tikrai bus prakastas ir atidarytas.

Bostone inž. Br. Galinis dirba statybų projektavimo bendrovėse. Ir šiuo metu visa energija jis ruošia vieno didelio kelio tiltų statybos projektus. Kadangi darbas yra skubus, tai jis gavo teisę talkon pasikviesti dar porą liet. inžinierių.

Inž. Bronius Galinis yra judrus ir veiklus visuomenininkas. Lietuvoje vilniečio širdžiai, berods, artimiausia organizacija buvo Šaulių Sąjunga, kurios nariu jis buvo jau 1927 m., o taip Vilniui Vaduoti Sąjunga, uoliai dirbo jis ir Liet. Technikų Draugijoje. Dar studijuodamas Vytauto D. Universitete, Br. Galinis buvo vienas iš studentų šaulių korporacijos Sajos steigėjų ir pirmasis tos korp. pirmininkas 1937 m. Okupacijos metu jis stambiomis sumomis rėmė registracinį sąjūdį ir Gardino lietuvių. Inž. Br. Galinis tuo metu priklausė slaptam rateliui, kuris stengėsi atnaujinti lietuviybės žymes Vilniaus architektūroje ir savo rizika įmūrijo paminklingą lentą į Valstybės Tarybos rūmų fosadą Gedimino gatvėje.

Tremty, Vokietijoje, inž. Br. Galinis dalyvavo Liet. Inžinierių Tremtinių D-jos (vėliau PLIAS) organizavime 1946-47 m., buvo centro valdyboje, 1947-48 m. Inžinieriaus Kelio redaktorius ir vėl centro valdybos narys. Jo rūpesčiu buvo prarasti du architektūriniai konkursai — Tipinių gyv. namų projektai kaimui ir miestui (1946-47) ir Lietuviškojo buto įrengimas (1947-48). Bendradarbiavo

Trimite, Studentų Dienose, XX Amžiuje, žiburiuose ir Technikos žodyje.

Gyvendamas Bostone, inž. Br. Galinis aktyviai dalyvauja ir remia liet. kultūrinę ir visuomeninę veiklą. Ypač nemaža jis dirbo kaip tėvų komiteto pirmininkas Lituanistinėse mokyklose Cambridge ir So. Bostone. 1954 m. jis buvo išrinktas ALIAS centro valdybos pirmininku. Šiuo metu jis yra ALIAS Bostono sk. pirmininkas. Be to, jis gyvai dalyvauja ALTO, BALFO ir ypač Vilniečių S-gos veikloje. Remia JAV liet. spaudą, nemaža dėmesio skirdamas Dirvai.

Balandžio 15 d. vakare į Galinių namus, daugiausia p. Irenos Galinienės rūpesčiu, susirinko gausus būrys bičiulių sukaktuvininko inž. Br. Galinio pasveikinti ir pagerbti. Jaukioj ir malonioj vakaro nuotaikoj artimųjų draugų vardu inž. Br. Galinį jautriais žodžiais pasveikino inž. Eug. Manomaitis, Bostono liet. inžinierių (ALIAS sk.) vardu inž. K. Barūnas, Bostono kultūrininkus atstovavo šių eilučių rašytojas. Kalbėtojai išskėlė sukaktuvininko optimizmą ir taurų lietuviškumą. Sveikintojams nuoširdžiai padėkojo inž. Br. Galinis.

Ta proga dera tarti, kad Galinių namai Dorchestery yra tokis židynis, kuriame atsigauna ir sušyla siela. Sukaktuvininkui ir tauriam lietuviui inž. Br. Galiniui dar ilgus metus tegu būna šviesi padangių saulė, keliantį į aukštį žmogaus kūrybinius sparnus. St. S.

KAS DIRVOS NESKAITO — DAUG NUSTOJA!

Paraginkit savo pažįstamus užsiprenumeruoti DIRVĄ.

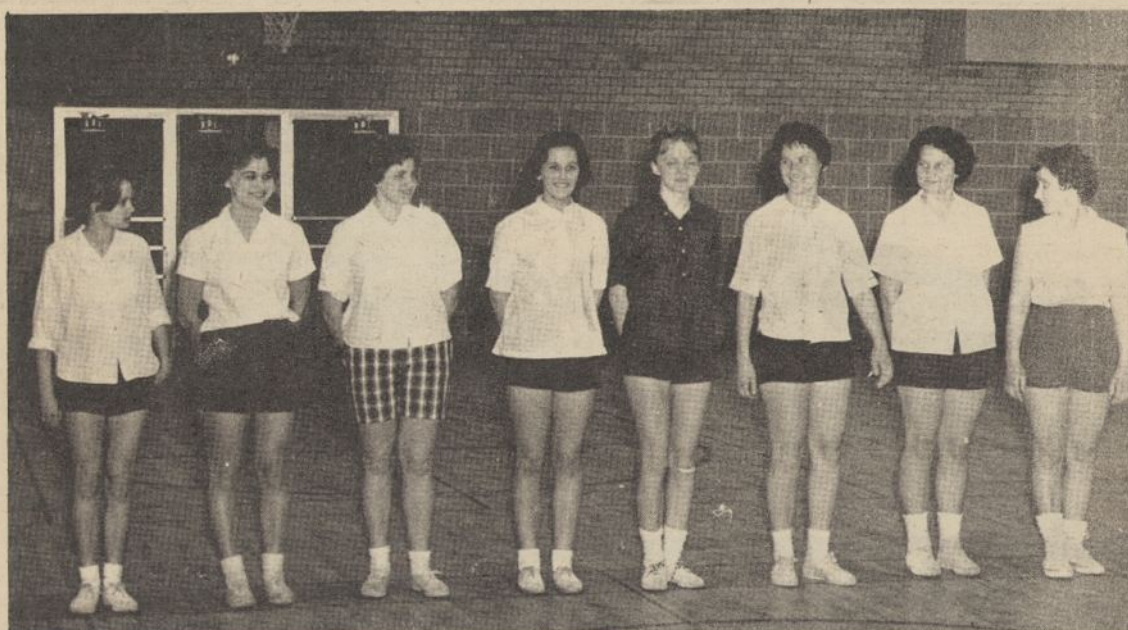
Kokia puiki kombinacija DŽIAUGSMAS... DRAUGAI... IR UGNIM VIRTAS STROH'S

Kada lauko žaidimas vietoje ir juos galite patogiai sekti! Tada laikas atnešti popcornų, bretelių ir lengvo, skanaus, daugiau gaivinančio Stroh's alaus. Pasidžiaug savo mėgiamu sportu per TV ir radiją — padaryk jį dar malonesnį įskaitant atsigavimą ugnim virtų Stroh's alumi!

Jums patiks **Stroh's** yra šviesesnis!

FIRE-BREWED
America's only fire-brewed beer
The Stroh Brewery Company, Detroit 25, Michigan

Jaunosios Rochesterio komandos sportininkės, žaidžiusios Toronte, Nuotraukoje iš kairės: A. Chomonskaitė, O. Vosyliūtė, N. Nockutė, V. Morkūnaitė, S. Staškevičiūtė, N. Šlepetytė, D. Jonušaitytė, L. Jonušaitytė.

V. Bubelio nuotrauka

GRAŽI PREMERA CHICAGOJE

Market Parko lietuvių parapijos salėje balandžio mėn. 22 d. matėme liuanistinių klasių tėvų komiteto suruoštą neeilinį vaidinimą. D. Algienės parašytas dviejų veiksmų scenos vaizdas Velykos įtraukė apie 50-tis vaikų į lietuvišką darbą.

Veikalo pagrindinė mintis ta, ką visa keliiasi. Ir Velykos, surištos su gamtos prisikėlimu yra džiaugsmo, prisikėlimo šventė. Vaikai džiaugiasi pavasariu, nešami jo sparnais, mieliai dirba Velykoms paruošiamuosius darbus, čia, svetimoj žemėj, atkurdami Lietuvos Velykas viltingai, nes Lietuva irgi turės keltis. Jiems senovės ir netolimos praeities vaizdus padeda atgaivinti atėjusi senelė, kurios pasirodymu vaikai džiaugiasi, ją apspitę klausosi pasakojimų. Ateina Velykė su margučių vežimu, zuikių vežamu. O tų zuikių ir pyragai labai gardūs.

Gamta yra geriausia auklėtoja. Autorė tai žino, kad vaikų velykinį džiausmą papildys visa eilė su lietuviu gyvenimu ir didžiąja švente

susijusių gyvūnelių. Pasirodo kiškėliai, varlės, prisidinginės gandro (gaila, kad jo nebuvo), vištos nors ir nedidelio proto, bet jų kiaušiniai ir nemarginti gardūs. O ką bekalbėti apie margučius, kurie nesusikuldami švaistosi tarp kitų personažų — vienas už kitą gražesni. Bičių nedaug. Vos viena, pabudusi avilio atkaitoj, labai lengvai paskraido.

Dialogai gyvi, turiningi. Didaktika žymu, bet ji, atrodo, ne autorės primesta, tik natūraliai išplaukianti iš veikėjų nuotaikų, išgyvenimų.

Režisūrė Z. Kėvelaitytė iš vaikų išgavo kuone viską. Ji turi vidinės jėgos valdyti būrį skirtingai veikiančių veikėjų, sukurti gražias, vaizdingas masines ir atskiras scenas. Vaidintojai visi žinojo savo vietas, mokėjo roles, jas gerai atliko. Nebloga ne žodžių tartis. Mažas priekaištas tik dėl senelės. Jai netiko jos apdaras ir perdidelis kraipymasis. Senelė nebūtinai turi būti tamsi, juoda: ji gali segėti irgi raštuotu labai plačiu sijonu, kyšėti atitinkama priejuoste, vilkėti baltais marškiniais, ypač per Velykas, ryšėti balta skepetaitę, surišta užpakaly, iš po kurios kyšo gaubtuvėlio apmėgta kraštėliai. Plaukai glotniai sušukuoti — jų beveik nematyti. Šiaip kitų rūbai vykę. Jie sukurti J. Daugvilo, pasiūti vaidinusių vaikų motinų, kurios be darbo prikišusios dar po pluoštą dolerių. O veikėjai margučiai išrašyti Džiugo Augiaus ir Vidmanto Repšio.

Šokiai studentės J. Vilkaitės pagal Strolio muziką sklandūs, santūrus, išraiškingi. Tik reikėtų dar pastudijuoti kai kuriuos judesius, ypač varlių. Jos rodo šokuodamos ir ropodamos pirmutines kojas sulenkusios pritraukia prie krūtinės, o paskutines — prie pilvo ir t.t.

Visa vyko gyvai kalban-

čiose liaudies stiliaus Daugvilo sukurtose dekoracijose su pasakų motyvų priemais. Jos taikliai derinosi su veikalo vedamąja mintimi ir vaidintojų sugrupavimais.

Pabaiga, manau, būtų buvusi dar įspūdingesnė be Velykės žodžio, kurį ji tarė scenai ištuštėjus, gražių dekoracijų fone, — tuo labiau, kad veikalo mintis savaime aiški. O papėdėje sosto, kuriame galėtų pasirodyti su prisikėlimo ir pavasario simboliu rankoje kalbamoji Velykė, sudaryti iš visų vaidintojų gyvą prasmingą paveikslą, jei būtų įmanoma, net judanti.

Šiaip ir veikalas, ir jo pastatymas pedagogiškas, auklėjamojo pobūdžio.

Pažymėtina, kad visi dirbo be jokio atlyginimo vien iš idėjos. Jeigu būtų atlyginimas gėlės ir plovimai, tai jų buvo apščiui. O didžiausias atlyginimas būtų buvęs, jeigu būtų atėję pasižiūrėti visi, kuriems buvo ruošama, tai yra nors tie 250 lietuviškos klasės vaikų pamatyti 50-ties savo draugų tokio didelio darbo. O jeigu kartu su jais nors vienas iš tėvų, tai salė būtų buvusi grūstė prigrūsta. Dabar geras trečdalis vietų dairėsi užėmėjų. Išėina, kad vieni tėvai veža net ne pagal jėgas, o kitiems nei šilta, nei šalta.

Pastatymą stebėjo pati autorė. Reikia manyti, kad priemonėje pasitaikę maži trūkumai kituose pastatymuose bus išsilyginę. O veikalas tikrai vertas ne kartą pakartoti: vaikai turėtų pamatyti visi, bet yra kas žiūrėti ir suaugusiems. (Žinoma, ne tiems, kurie, užgule televizijas, ryja visokius niekniekius).

Buvo atėjęs vaidiniman liuanistinių dalykų dėstytojas ir vedėjas kan. V. Zakarauskas, parapijos šeimninkas prelatas J. Paškus ir sesers mokytojos.

L. A. V.

Korp. Gintaras valdybos nariai Dalia Lukošūnaitė ir Ant. Levanas pasitinka svečius, atsilankiusius į J. Akstino ir V. Remeikos darbų parodą. Svečias -- aktorius Jonas Kelečius.

L. Knopfmilero nuotrauka

CLEVELANDO LIETUVIAI! DALYVAUKIME VISI BALSAVIME JAV LB 3-ČIOS TARYBOS RINKIMUOSE GEGUŽĖS 13-14 DIENOMIS

BALSUOTI GALI VISI LIETUVIAI NUO 18 M. AMŽ. UŽSIMOKĖJĘ SOLIDARUMO ĮNAŠĄ BENT UŽ VIENUS IŠ PASKUTINIŲ 3 METŲ, T. Y. 1959, 1960, 1961. (Užsimokėti galima ir balsavimo metu).

Vieta: LB I-ji Apyl. Šv. Jurgio parap. salėje. LB II-ji Apyl. Naujos parapijos statomaj mokykloje.

Laikas: gegužės 13 nuo 11 val. iki 4 val. gegužės 14 nuo 9 val. iki 4 val.

EAST CLEVELAND — 13515 EUCLID AT SUPERIOR AVE.

SAVINGS
EARN

OPEN EVERY SATURDAY
UNTIL NOON

4%

SUPERIOR
SAVINGS

ACCOUNTS
INSURED TO
\$10,000

UTILITY BILL PAYMENTS
MONEY ORDER CHECKS,
TRAVELERS CHEQUES

IN TOWN OFFICE — 6712 SUPERIOR AT EAST 68 ST.

CLEVELANDE ir apylinkėse

• I jaunųjų pianistų koncertą iš Chicagos atvyksta: E. ir D. Bartkai, B. Paplėnienė, N. Linkevičiūtė ir p. Pulkauninkai. Iš E. Chicagos atvyksta K. Pocius. Kaip visada, iš Tabor Farm atvyksta p. Bačiūnai. Laukiama ir daugiau svečių iš kitų artimesnių ir tolimesnių lietuvių kolonijų.

• Jaunųjų pianistų konkurso sprendimų komisiją sudaro: Margarita Jolles (Cleveland Music Settlement), Boies Whitcomb (Cleveland Music Settlement ir Cleveland Institute of Music), Birutė Smetonienė (Cleveland Music Settlement), Andrius Kuprevičius (Cleveland Music Settlement) ir Jonas Švedas (Cleveland Music Settlement).

Komisijos narė Birutė Smetonienė dalyvauja sprendime tik jaunesniųjų pianistų grupėje.

• Ateities Klubas, norėdamas paremti įvykstančią dainų šventę, gegužės 13 d. Lietuvių salėje rengia vakarą. Dalį pelno ir skiria Dainų šventei paremti.

Programą atlieka Detroito Dramos Mėgėjų Sambūris, duodamas linksmą V Karklinš 3 veiksmų komediją "Raudonas Vynas". Pastatymas Z. Arlauskaitės.

Mikšienės, Vaidina: V. Žebertavičius, D. Mikaitė, A. Gladkauskas, A. Pesys ir R. Liškauskaitė. Režisiorės padėjėjai: I. Laurinavičienė ir St. Iljasevičius. Vietoj pastatymui talkina Vaidilos Teatro rež. Ig. Gatautis.

Po vaidinimo gausus bufetas ir šokiai. Šokiais groja populiarus Neo Lithuanų orkestras.

Bilietai kainos: 2,50 2, 1,50 ir 1 dol. Vietos numeruotos. Bilietai gaunami: Šv. Jurgio par. salėje sekmdieniais po lietuviškų pam.

GYDYTOJAI IR LIGONIAI - SERGA ŠIRDIM, VĖŽIU... Dr. A. GRIGAITIS

Kiekvienas supranta, jog širdies susirgimas yra rimtas dalykas. Širdis sustos, sustos gyvybė. Kiekvienas širdies negalavimas, pav., širdies plikimas, skausmai širdies srityje, žmogui įvaro daug baimės. O ką bekalbėti apie tikrus angina pectoris skausmus: žmogus išbala, kvėpavimas pasunkėja, žmogų apima mirties baimė.

Ne visi skausmai širdies srityje yra pavojingi. Labai dažna ir širdies plikimas ir skausmai būna nervinio pobūdžio. Gydytojo pareiga ligonį nuraminti, o jei tai nervinio pobūdžio pasakyt, kad tai nervų dalykas ir nėra ko nerimauti.

Rimtam atsitikime ligonį paguost, jog tai nėra pavojinga -- priepuolis praeis ir vėl viskas bus tvarkoj.

Vienas širdies ligų specialistas pasakys, jog apie 60% ligonių, kuriuos jis apžiūrėjęs, kenčia dėl perdidelės arba nereikalingos baimės dėl savo širdies.

Vėžys kiekvienam įvaro didelės baimės. Kiekvienas mano, jog vėžys yra nepagydoma liga. Kiekvienas vengia sergančio vėžiu.

Klausimas ar ligonis sergąs vėžiu, privalo žinoti teisybę apie savo ligą? Vieni yra nuomonės

nesakyti teisybės, kiti mano priešingai, kad ligoniui išaiškintų kuo jis serga, suramintų, jog medicina, ypač chirurgija, gali prašalinti naviko pagrindus ir ligonis gali būti ramus dėl savo ateities.

Čia, žinoma, turi reikšmės pats ligonis, jo išsilavinimas. Neuraštenikui, su silpnais nervais, švelninti vėžio diagnozė. Bet net beviltiškuose vėžio -- atsitikimuose ligonį suraminti, jog jis pasveiks.

Kas pasakytą apie vėžį, tai tinka ir apie kitus blogybinius navikus. Nusikaltimas pasakyti ligoniui jog jo padėtis beviltiška, jis nepagydomas.

Yra žmonių, kurie slepia arba gėdinasi savo ligas pasakyti, ypač susirgus venerinėmis ligomis. Tokie ligoniai, neidami pas gydytoją, gydosi pas šarlatanų, ir, žinoma, tik savo sveikatą gadina.

Neprotingai daro mergaitės, papuolusios "bėdon", kad dėl aborto kreipiasi ne pas gydytoją, bet pas neišskius "specialistus". Ne viena iš tokių po "operacijos" gauna kraujo užkrėtimą ir net gyvybę praranda.

Būna jaunuolių, kurie ar kurios slepia epilepsijas -- nuomario ligą, kuri gal būti vedybų kliūtis.

Venerinės ligos niekuo nesiskiria nuo kitų ligų. Kas gydosi -- pasigdydo, tik reikia gydytis pas gydytoją, bet ne pas pinigų viliotojus.

Šeimos gydytojas seka sveikatą šeimos narių nuo mažų dienų ir tiksliai žino jis sveikatos stovį. Žinodamas šeimos narių senesnius susirgimus, jų sveikatos stovį, šeimos gydytoji lengviau orientuotis naujuose susirgimuose, nustatyti diagnozę, ligonį gydyti.

Šeimos gydytojas yra ne tik šeimos sveikatos globėjas, bet ir jos draugas, svetys, ir žinių apie sveikatą skleidėjas. Reikale jis kviečia, specialistą, kviečia kelių gydytojų pasitarimą, reikalu esant, siunčia ligoninėn.

Šeimos gydytojas gelbsti savo ligonius ne tik dienos, bet ir nakties metu. Ne kartą gydytojas kviečiamas be reikalo, bet gydytojas šiuose atvejuose turi būti kantrus, nes pacientas arba jo artimieji dėl stokos mediciniškų žinių, gali lengva nepavojingą susirgimą paskaityti pavojingu. Tai ne jų bloga valia, ne jų kaltė.

maldu. Kitu laiku pas platinotojus: P. Kliorys, telef. RA 1-8397 ir S. Laniauskienė, telef. IV 6-2152.

• Vidurio rajono skaučių sąskrydis p. Linkų vasarvietėje (Christiana Lodge) įvyksta gegužės 27-28 d. Kviečiamos skautininkės ir skautės, nejaunesnės kaip 11 metų.

Clevelando skautės ir vadovės raginamos į šį sąskrydį nuvykti. Visoms naudinga įsigyti daugiau patyrimo ir naujų idėjų skautybėje. Dėl smulkesnių informacijų ir registracijos kreipkitės pas tuntininkę.

Šešių kamb. vienos šeimos namas

Plytų ir šingelių. Du garažai. Poilsio kambarys. East 185 St., netoli Naujosios lietuvių parapijos. Paroduoda savininkas. Šaukti vakarais telef.: IV 1-5290.

Geriausie sveikinimai ir linkėjimai visiems mūsų draugams ir rėmėjams

LOUISVILLE TITLE
INSURANCE CO.

The Louisville Title Bldg., 118 St. Clair Ave.,
N. E. Phone: MA 1-2075

Listen to Rudolph Ringwall and his "Memorable Music" WJW Radio, Monday thru Friday,
7:05-7:30 P. M.

Quik Auto Service, Inc.

1304 East 9 Str. Tel. TO 1-1673

Vietinių ir užsieninių automobilių taisymas. Visų rūšių mechaninis ir "Auto Body" taisymas, gerai išbaigtas -- garantuotas dažymas P r a n o G r i g o n i o priežiūra.

Jei jūsų mašiną reikia taisyti, ilgiau nelaukit ir susitaisykit dabar, kada dar galite gauti nuolaidą.

Eagle Stamps

the **MAY** co's

DOWNTOWN — PUBLIC SQUARE

NOW **3**

visada padidina sutaupas

BASEMENT stores

CEDAR CENTER — RIDE AND RIDGEWOOD DRIVE

Spalvotas raštas nusako šiuos

MARGUS

LIETAUS IR GIEDROS

PALTUS

Specialus
pirkinys! 593
Gražūs, linksmi
nauji raštai

10.90

TIKTAI

Naujų raštų įvykis May's Rūsyje turi populiarių Chesterfields, Balmacaans, choir boy stilius ir t.t. gražiuose gėlėtuose raštuose. Visi turi gražias mėlynas, lelijavas, žalias, rudas, auksines ir daug kitų linksmų pavasario ir vasaros spalvų. Žinoma, visi yra neperšlampami cotton poplins, cotton ir rayon failles, jacquard weaves ir t.t. Dydziai: 8 iki 18. Šis gausus pasirinkimas tikrai patenkins kiekvieną skonį!

Many Solid Color Poplins At 8.88 to 16.95. Gaila, nei paštu nei telefonu užsakymai nepriimami.
BASEMENT MISSES' AND WOMEN'S COAT DEPARTMENT... THE MAY COMPANY, ALL 3 STORES

Birutė Augustinavičiūtė

Mykolas Drunga

Jūra Gailiušytė

Marytė Gailiušytė

ŠI ŠEŠTADIENI 1961 m. balandžio 29 d.

Neringa Karaliūtė

Kristina Nomeikaitė

Laimutė Obelenytė

DIRVA RENGIA JAUNŲJŲ PIANISTŲ KONKURSO

KONCERTA

Raimundas Obalis

Kęstutis Saladžius

KONCERTAS ĮVYKS SLOVENIAN AUDITORIUM, 6417 ST. CLAIR AVE., CLEVELANDE.

VISUS KVIČIAME Į KONCERTĄ GAUSIAI ATSLANKYTI

PO KONCERTO ŠOKIAI. Koncerto pradžia 6 val. 30 min. VEIKS TURTINGAS BUFETAS.
BILJETUS IŠ ANKSTO ĮSIGYKIT DIRVOJE, KAD TURĖTUMET GERESNĘ VIETĄ

BILJETŲ KAINOS PO \$2.50, \$2.00, \$1.50 IR MOKSLEIVIAMS PO \$1.00.

Nijolė Saladžiūtė

Antanas Smetona

Barbara Ūsaitė

Jūratė Veblaitytė

KAS IR KUR?

• **PLB Vokietijos Krašto Valdyba kreipėsi į Pabėgėlių Ministeriją Bonnoje**, prašydama didesnės paramos lietuvių Vokietijoje kultūriniais reikalais. Prašymas buvo palankiai išspręstas ir todėl susidarė galimybės įgyvendinti kai kuriuos kultūrinio pobūdžio projektus. Šiais metais, ypač vasaros bėgyje, numatoma aplankyti eilę lietuvių kolonijų su koncertais ir paskaitomis. Tikimasi, kad koncertinei daliai pavyks gauti šiuo metu Vokietijoje gyvenančių p-lę Liustikaite.

Taip pat buvo padvigubinta tos ministerijos nuolatinė parama Vasario 16 Gimnazijai. Vietoj iki šiol skirtos metinės paramos DM. 12.000, 1961 metams yra skiriama DM. 24.000.

• **Aštuntoji Kanados lietuvių diena**, kuri įvyks šį rudenį Montrealyje, bus skirta 60 metų sukakčiai paminėti nuo lietuvių imigracijos į Kanadą ir jaunimų saskrydžiui. Į rengiamą tautinių šokių šokėjų pasirodymą tikisi sulaukti per 300 šokėjų.

• **Į Vasario 16 Gimnaziją** jau priimta 17 naujų mokinių. Tikimasi, kad jų atsirasia dar žymiai didesnis skaičius.

• **Lietuvių Bendruomenės centrinės apylinkės valdyba**, kaip praneša jos pirmininkas Steponas Nasvytis, paskyrė: Lituanus žurnalui paremti \$20.00, JAV ir Kanados Lietuvių antrosios dainų šventės komitetui — \$25.00.

• **Tarp Velykų ir Atvelykio Romoje įvyko Europos lietuvių kunigų rekolekcijos ir pasitarimai.** Iš Vokietijos dalyvavo 13 kunigų. Rekolekcijoms vadovavo Tėv. P. Brazys, MSC. Jos vyko lietuvių Sv. Kazimiero Kolegijoje. Pasitarimai vyko ko-

legijos viloje, prie Tivoli. Juose dalyvavo viso 34 lietuvių kunigai. Pranešimus padarė kolegijos rektorius prel. dr. L. Tulaba, Vokietijos lietuvių Sielovados direktorius Tėv. A. Bernatoniš, Prancūzijos lietuvių Misijos direktorius kun. J. Petrošius, Londono lietuvių klebonas kun. A. Kazlauskas ir Vasario 16 Gimnazijos direktorius kun. dr. L. Gronis.

• **Marija Žakevičienė**, 66 metų, mirė širdies liga balandžio 16 d. Vinelande, New Jersey. Liko vyras Jonas, duktė Stefanija ir žentas Jonas Deksnys.

• **Stutgarte**, Vokietijoje, atgaivinta vargo mokykla. Jos vedėju sutiko būti Aleksandras Šukys, eilę metų buvęs Vasario 16 Gimnazijos ūkio vedėju.

• **R. Veitas**, iš Pittsburgho, mokėdamas už Dirvą atsiuntė ir \$5.00 auką.

• **Ieškomas Jonas Liutkevičius**, gimęs 1922 m. Jurbarko, žinantieji praneškit Dirvą.

Naujasis Lietuvių Skautų Sąjungos pirmininkas

Lietuvių Skautų Sąjunga, kuriai priklauso arti 3000 skautų ir skautų, savo naujuoju Tarybos Pirmininku išrinko ps. ANTANĄ V. DUNDZILĄ. Jis vadovaus Sąjungai per ateinančius trejus metus, ją perėmęs iš buvusio ilgamečio Pirmininko v. s. dr. Vytauto Čepo.

Naujasis Pirmininkas gimė 1932 m. Kaune. Į skautus įstojo 1946 m. Vokietijoje (Stutgarte), ten vėliau buvo skaitininku bei draugovės adjutantu. 1948 m. Tautinėje Stovykloje buvo apdovanotas pažangumo ženkle. Lankė Scwaebisch Gmuend lietuvių gimnaziją ir 1949 m. baigė 6

klases.

Atvykęs į JAV Chicagoje buvo vienas iš pirmosios lietuvių skautų skilties narių. 1952 metais gavo Korp! VYTIS spalvas, 1956 m. davė skauto vyčio žo-

VIRŠUJE: Worcester lietuvių Meno Megėjų Ratelio choras su dirigentu J. Beinorium balandžio 30 d. išpildys programą metiniam koncerte, kuris įvyks Worcester Memorial Auditorium. Be Choro, programoje dar dalyvaus solistė S. Daugelienė. Koncerto pradžia 3 v. p.p.

E. Meilaus nuotrauka

BOSTONO LIETUVIŲ JAUNIEJI TALENTAI

Mūsų jaunimo problema šiame krašte darosi vis aktualesnė. Girdim tokių jaunimo pasisakymų ir tokių jo posūkių, kurie vyresnėms ir kitokiuose siekimuose augusiems kartoms anaipol negali sukelti džiaugsmo ir žadėti paguodos. Tačiau, blaiviai į problemą žvelgiant, atrodo, kad praradimo ribos dar nepasiekėm. Nėra abejonių, didelė dauguma lietuviškojo jaunimo nūdien per mažai siejosi mūsų visuomeniniais ir kultūriniais rūpesčiais, bet dar yra prošvaisčių, dar yra apstas išimčių, kurios teikia pasigėrėjimo ir švelnina didėjančią rūpestį.

Balandžio 16 d. Amerikos liet. piliečių d-jos naujoji salė tokia malonia paguodos valandą surengė kultūrinę radijo valandą Laisvės Varpas, sumaniai ir kultūringai vadovaujamas Petro Višcėnio. Tai buvo tos radijo valandos metinis banketas, kurio programą atliko lietuvių jaunuoliai nuo 10 iki 19 metų amžiaus. Žinoma, tą vakarą pasirodė tik maža dalelė Bostono liet. jaunųjų talentų — tik keturi, bet ir tas parengimui teikė šilumos ir jaukumo.

Į pirmą ugnį stojo pati jauniausioji programos dalyvė Birutė Vaidėjurgytė — 10 metų pradžios mokyklos mokinė. Ji mintinai deklamavo ne savo amžiaus eilėraščius — K. Inčiūrą, V. Mykolaitį-Putiną ir Bern. Brazdionį. Jaunoji poezijos deklamuotoja, gimusi Chicagoje, pasižymėjo ypač puikia liet. kalbos tartimi, gyvu poetinės minties ir vaizdo pajautimu. Grožiu ir tvirtu balsu, gera atmintimi. Kartais nelengva buvo patikėti, kad 10 metų mergaitė galėtų taip ryškiai eilėraščių klausytojui perduoti. Vaikystės dienom poeziją pamėgusi, Birutė Vaidėjurgytė ateityje gali būti puiki eilėraščių deklamuotoja.

Gerimantas Griauzdė, 17 ar 18 metų vyras, gražiai pasireiškė kaip pianistas. Jis skambino Mozartą, Chopiną ir Lecnoną, gyvai jausdamas kiekvieno autoriaus stilių ir muzikinę kalbą. Ir skambino technikoje jis jau yra gana pažėgus. Aišku, jei jis pasirinktų pianisto kelią, dar reikėtų ilgai ir sunkiai dirbti, jei norėtų pasiek dabar žinomo fortepioninio skambinimo virtuoziškumą. Ką G. Griauzdė bestudijuotų, linkime jam saity su muzika nenutraukti, nes kiekvienu atveju tai gali teikti malonių gyvenimo valandų.

Rimantas Budreika, berods, G. Griauzdės bendradramžis, jau eilę metų tai šen, tai ten pasirodo kaip smuikinininkas. Pradėjęs smuikavimo meno mokytis dar mažas berniukas būda-

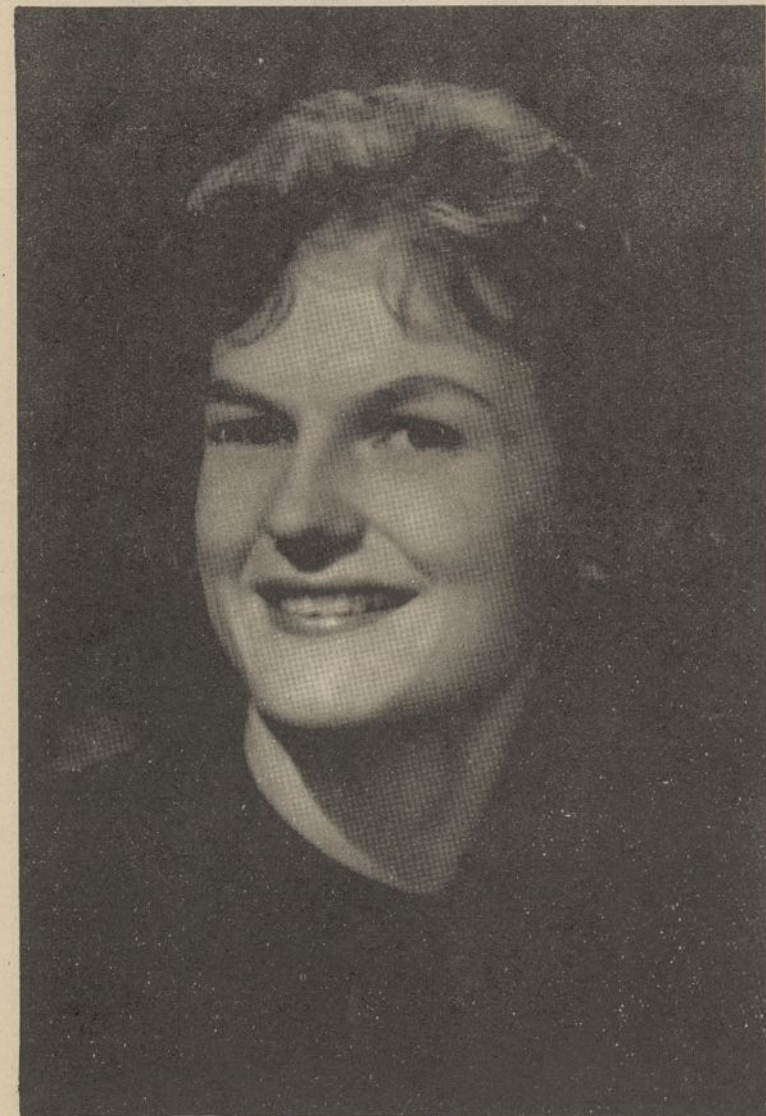
mas, šiandien jau jis yra toli pažengęs smuikavimo technikoje, tono išlyginime ir atliekamo kūrinio interpretacijoje. Šį kartą jo smuiku ryškiai praskambėjo Bachas, o ypač nuostabią lietuvių melodiją Siuntė mane motinė. R. Budreika, inžinieriaus sūnus, rengiasi studijuoti inžineriją, bet, reikia tikėti, savo smuikui jis niekad neleis dulkėm apsidengti.

Bostono liet. dramos teatro scenoje talentingai pasireiškė ne viena jauna jėga. Čia tebėra gyvi vardai Z. Zarankaitės, I. Nikolskytės, R. Norvaisaitės ir kt. Šiuo metu kyla naujas vardas — Rita Ausiejūtė. Laisvės Varpo vakare ji išpūdingai paskaitė subtilų ir sunkų žilvino eilėraščių Partizanei. Jaunoji skaitytoja turi gražų ir stiprų balsą, puikią liet. kalbos tartį, jautrų skaitomo kūrinio pajautimą, efektingą išvaizdą. Ypač malonu pastebėti, kad pati Rita Ausiejūtė yra linkusi reikštis Bostono liet. sceninėje veikloje. Jos talentas yra neabejotinas jos užsimojimų ir troškimų talkininkas.

Laisvės Varpo vadovas P. Višcinis gerai padarė tokį jaunųjų talentų pasirodymą suorganizuodamas. Šia proga ypač minėtini ir pagerbtini ir meninėje programoje pasireiškusių jaunuolių tėvai — Vaidėjurgiai, Griauzdes, Budreikos ir Ausiejai. Tai gyvas įrodymas, kad šeimos įtaka jaunimui gali būti lemtinga, jeigu tėvai su atsidėjimu tuo pasirūpina.

Aplamai Laisvės Varpo metinis banketas buvo jaukus ir malonus. Gėlės žiedu buvo apdovanoti tos kultūrinės radijo valandos mecenatai, rėmėjai ir bendradarbiai p. Arlauskienė, p. Vaidėjūnienė, mecenatai Petras Vaidėjūnas, J. Tuinila, poetas Faustas Kirša ir kt. Vakarą tvarka rūpinosi P. Višcinis ir A. Andriulionis, vaišėmis malonios šeimininkės.

Gana gausių svečių ir viešnių būrį sudarė daugiausia senieji liet. ateiviai. Kiek keista, kad Laisvės Varpo banketą šį kartą "pamiršo" tie mūsų tautiečiai, kurie jo darbą daugiausia turėtų remti.

DAIVA SILVIJA BLINSTRUBAITĖ, pedagogo ir visuomenininko ALTS centro valdybos sekretoriaus Teodoro ir Barboros Blinstrubų duktė, sėkmingai baigusi Illinois universitetą bakteriologijos bakaluro laipsniu, šiuo metu dirba Illinois universiteto medicinos centro bakteriologijos laboratorijoje Chicagoje. D. Blinstrubaitė yra aktyvi Korp. Neo-Lithuania seniorė, vyr. skautė ir buvo Liet. Studentų S-gos valdybos vicepirmininkė.

Ps. ANTANAS V. DUNDZILA, Lietuvių Skautų Sąjungos Tarybos pirmininkas.

dį, 1959 m. buvo pakeltas į paskautininkius, ir 1961 m. apdovanotas už nuopelnus ordenu.

1953-54 m. Illinois Universitete, Urbanoje, buvo Korp! VYTIS skyriaus pirmininkas, 1955-59 Los Angeles Korp! VYTIS skyriaus valdybos narys, 1960 Korp! VYTIS Kontrolės Komisijos narys.

1956-57 Los Angeles skautų draugovės draugininkas, 1959-60 skautų vyčių būrelio vadas ir Ramiojo Vandenyno Rajono vado pavaduotojas, Jubiliejinių metų vietinio laikraščio redakcijos narys ir kursų bei programų medžiagos redaktorius.

A. V. Dundzila studijavo Illinois Universitete mechaninę inžineriją, 1955 metais gaudamas mechaninės inžinerijos bakaluro laipsnį. Studijas tęsė toliau California Institute of Technology, kur jam 1958 metais buvo suteiktas mechaninės inžinerijos magistro laipsnis. Šiuo metu dirba tyrimų srityje Chicagoje.

Studijų metu Dundzila labai aktyviai reikšėsi studentų veikloje ir 1954 - 55 buvo Lietuvių Studentų Sąjungos JAV Užsienio Skyriaus vedėjas bei pirmojo LITUANUS žurnalo redakcinio kolektyvo narys, 1955 - 56 m. Lietuvių Studentų Sąjungos JAV Centro Valdybos sekretorius.

Daug reikšėsi skautiškoje spaudoje, 1956-57 buvo MŪSŲ VYČIO redakcinio kolektyvo narys, Akademinio Gyvenimo redaktorius, 1961 m. MŪSŲ VYČIO redaktorius. 1958 - 59 m. buvo dėstytojas šeštadieninėje lituanistikos mokykloje.

Antanas V. Dundzila buvo darbus, veiklus, pareigingas ir energingas skautas, studentas bei jaunosios lietuvių kartos veikėjas. Šiandien jam patikėta Lietuvių Skautų Sąjungos ateitis. Linkėtina naujam pirmininkui šias svarbias bei sunkias pareigas sąžiningai tęsti.

V.K.

P. J. KERSIS

609 Society for Savings Bldg. — Cleveland, Ohio

Ofiso telef.: MAin 1-1773

Rezidencija: OL 7-2521

Turėdami reikalų prašom į mane kreiptis namų telefonu OL 7-2521 — Peninsula.